



श्रुतसागर

वर्ष-४, अंक-१, कुल अंक-३७ फरवरी-२०१४



श्रुतसेवा अने श्रुतरक्षानुं मंगल स्थान
आचार्य श्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर



प्रत वाचनमां उपयोगी अने प्रतनी सुरक्षा माटे वपरातु कलात्मक पुंठुं



आचार्य श्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर का मुखपत्र

श्रुतसागर



❖ आशीर्वाद ❖

राष्ट्रसंत प. पू. आचार्य श्री पद्मसागरसूरीश्वरजी म. सा.

❖ संपादक ❖

हिरेन के. दोशी

❖ निदेशक ❖

कनुभाई एल. शाह

एवं

ज्ञानमंदिर परिवार

१७ फरवरी, २०१४, वि. सं. २०७०, महा तद-१



प्रकाशक

आचार्य श्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर

श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र कोबा, गांधीनगर-३८२००७

फोन नं. (०७९) २३२७६२०४, २०५, २५२ फेक्स : (०७९) २३२७६२४९

website : www.kobatirth.org

email : gyanmandir@kobatirth.org

अनुक्रम

१. संपादकीय	हिरैन के. दोशी	३
२. गुरुवाणी	आ. पद्मरागरसूरिजी	५
३. शिवपुरीतीर्थ चैत्यपरिपाटी	हिरैन के. दोशी	८
४. उत्तराध्ययनसूत्र सज्झाय	डॉ. रतनबेन खीमजी छाडवा	११
५. जैनदर्शनमां पांच ज्ञाननुं स्वरूप	डॉ. भानुबेन शाह	१६
६. श्री भद्रावती तीर्थ : एक परिचय	मुनि विद्याविजयजी	२१
७. श्री खंभात तीर्थ : एक परिचय	कनुभाई एल. शाह	२६
८. श्रुतसेवानो सोनेरी अवसर	-	२९
९. ज्ञानमंदिर जान्युआरी-१४		
कार्य अहेवाल	कनुभाई एल. शाह	३२

प्राप्तिस्थान

आचार्य श्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
तीन बंगला, टोलकनगर
परिवार डाईनिंग हॉल की गली में
पालडी, अहमदाबाद - ३८०००७
फोन नं. (०७९) २६५८२३५५

प्रकाशन सौजन्य

श्री हीरालालभाई रसिकदास कापडियानी
श्रुतभक्ति अने श्रुतसेवाना अनुमोदनार्थ
श्री विबोधचंद्र हीरालाल कापडिया
अंधेरी-मुंबई-४०००५८

संपादकीय

श्रुतसागरनो ३७मो अंक आपश्रीना हाथमां छे.

एक सुभाषितकार कहे छे :- मनुष्य ए पशु जेवो छे, जो ज्ञान न होय तो. सुभाषितकारनी वात पण साची जणाय छे. पाणी अने श्वासनी जेम जीवन माटे ज्ञान पण आवश्यक छे. अने एटले ज आपणा शास्त्रकारोए लख्युं छे के हे प्रभु जो आपना जिनागम न होत तो अनाथ एवा अमे क्यां जात? ज्ञाननी महत्ता दरेक धर्ममां अने दरेक देश काळे एनी समान रूपे आवश्यकता रही छे. अने एटले ज दरेक धर्म अने दरेक परंपराए अलग अलग आयामो अने एना विविध स्वरूपोथी ज्ञाननो स्वीकार कर्यो छे.

षड्दर्शनना पायाना सिद्धांतोमां ज्ञानतत्त्व अने आत्मतत्त्व बहु पायानुं अने महत्त्वनुं स्थान धरावे छे. अने एना आधारे ज ते ते दर्शनना सिद्धांतो अने तत्त्वोनी रचना करवामां आवी छे. आ अंकमां ए ज हेतुसर आपणे त्यां पूर्ण ज्ञानी पुरुषोए प्ररूपेली ज्ञान संबंधी केटलीक विगतो रजु करी छे. जेथी सामान्य वाचको जैनदर्शनमां प्ररूपायेला ज्ञानना विविध प्रकारो अने स्वरूपोने जाणी शके.

आ अंकनी वात :-

प. पू. आचार्य भगवंतश्री पद्मसागरसूरीश्वरजी म. सा. ना प्रवचनोमांथी चूटेला पाप अने सत्य विषयक केटलांक चोंटदार सुवाक्योने गुरुवाणी हेठळ प्रकाशित कर्या छे. विक्रमनी १९मी सदीमां थयेला अमीविजयजी म. सा. ना शिष्य विनोदविजयकृत शिवपुरीतीर्थ चैत्यपरिपाटीनी कृति आ अंकमां प्रकाशित करी छे. तो साथे साथे विक्रमनी सत्तरमी सदीमां थयेला वाचक सोममूर्ति कृत उत्तराध्ययनसूत्रनी सज्जाय आ अंकमां प्रकाशित करी छे. आ कृतिनुं संपादन डॉ. रतनबेन छाडवा द्वारा थयेल छे. कृतिपरिचयमां कृतिनो भावानुवाद अने उत्तराध्ययनसूत्रनी केटलीक प्राथमिक जाणकारीओ नोंधेली छे.

डॉ. भानुबेन सत्रा द्वारा जैनदर्शनमां पांच ज्ञानना स्वरूपनी प्राथमिक पण सुंदर रीते प्रस्तुति करेली छे. पांच ज्ञानना स्वरूपनी विभावना अने ए ज्ञाननी विशेषताने लेखमां स्थान अपायेलुं छे. जे वाचको माटे रसप्रद बने एवुं छे. दर वखतनी जेम आ अंके पण जैन सत्यप्रकाशमांथी पू. मुनिश्री विद्याविजयजी म. सा. द्वारा लखायेलो कच्छना प्रसिद्ध तीर्थक्षेत्र श्री भद्रेश्वरतीर्थनो परिचय आ लेखमां प्रकाशित कर्यो छे. तीर्थना सामान्य परिचयनी साथे भद्रावतीतीर्थनी ऐतिहासिक विगतो पण आ लेखनी महत्ताने वधारे छे. महिमासभर अने पवित्रता बक्षे एवा

૪

ફરવરી - ૨૦૧૪

કેટલાય વિશિષ્ટ તીર્થો કાલના પ્રવાહમાં ગરક થતા જાય છે, ત્યારે આવા તીર્થોનું મહત્ત્વ વધારેને વધારે પ્રસાર પામે એ જરૂરી છે. એ સિવાય તીર્થપરિચય અંતર્ગત સ્તંભન પાર્શ્વનાથ ભગવાનનું તીર્થ સ્તંભનતીર્થ ખંભાતનો પળ પરિવય આપવામાં આવ્યો છે. તીર્થ પરિચયની સાથે સાથે તીર્થોત્પત્તિની કથાથી તીર્થ મહત્તને જાણી શકાય છે.

શ્રુતરસિકો માટે એક આનંદના સમાચાર રૂપ કહી શકાય એવું જ્ઞાનમંદિરમાં જોડાવા માટેના આમંત્રણ સ્વરૂપે એક પત્ર પ્રકાશિત કરવામાં આવ્યો છે. પ્રભુના શાસનને વધુને વધુ દીપ્તિમંત કરી શકાય એવો કોઈ સરલતમ માર્ગોમાંથી એક માર્ગ છે શ્રુતનો, જ્ઞાનનો. છેલ્લાં કેટલાંય વર્ષોથી વિશિષ્ટપ્રકારના શ્રુતકાર્યો જ્ઞાનમંદિરમાં ચાલી રહ્યા છે. અને એ કાર્યોમાં જોડાવા માટે જ્ઞાનમંદિરનો સંપર્ક કરવો.

સુવાક્ય

- ❖ પગમાં દોરી ગૂંચવાઈ હોય ત્યારે કૂદાકૂદ કરવાને બદલે શાંતિથી ઊભા રહેવું જોઈએ. જીવનમાં પળ સમસ્યાઓ ઊભી થાય ત્યારે શાંતિ સમતા અને શ્રદ્ધાના આસન પર બેસતાં આવડે તો જ જલ્દી ઉકેલ આવે.
- ❖ ધીરજ એટલે રાહ જોવાની ક્ષમતા નહીં, પળ રાહ જોતી વચ્ચે સ્વભાવને કાબૂમાં રાખવાની ક્ષમતા.
- ❖ બીજાની ભુલ કાઢવા માટે ભેજું જોઈએ અને આપણી ભુલ સ્વીકારવા માટે કલેજું જોઈએ.

गुरुवाणी

आचार्यश्री पद्मसागरसूरिजी

पाप

- ❖ पाप आवीने लात के धोको गारतुं नथी पण गाणसनी बुद्धिने फेरवे छे, जेथी माणस अवळे रस्ते जइने दुःख पामे छे, पाप सारा मार्गें जनारने कंटकवाळा मार्गें दोरी जाय छे.
- ❖ प्राण हरावे तेवी जीभने धिक्कार छे. जे हिंसक काम करावे तेवी बुद्धिने धिक्कार छे, जे पाप करावे छे एवा शरीरने तेवी बुद्धिने धिक्कार छे, जे पाप करावे छे एवा शरीरने धिक्कार छे, जेने पाप जेवुं खोटुं जोवुं गमे एवी आंखने धिक्कार छे!
- ❖ पापने आपणे दूर करी शकता नथी. पाप दूर करवानी शक्ति आपणामां नथी. पाप दूर करवा माटे परमात्मा ज शक्तिमान छे. तेमणे कह्युं छे एम करीए तो, तेमना चरणोमां पडवाथी, समर्पणथी ज पापो दूर थाय छे.
- ❖ हजु सुधी एवुं बन्युं नथी के कोई पाप ढांक्युं ढंकायुं होय. घणुं पाप ज्यारे भेगुं थाय छे त्यारे ते आपोआप प्रगट थाय छे. पाप करतां विचार करवो के जेथी पाछळ्थी पस्तावुं न पडे.
- ❖ जीवनमां चार प्रकारना दोषो - पाप छे. तेमां त्रण प्रकारना एवा छे के जे भगवानना नामस्मरणथी, पश्चात्तापथी, ज्ञान-ध्यानथी धोवाई जाय छे, नाश थई जाय छे पण वोथुं पाप जरूर भोगववुं पडे छे.
- ❖ संसारमां बे प्रकारनी मनोवृत्ति होय छे - श्वानवृत्ति अने सिंहवृत्ति, कूतराने कोई लाकडी मारे तो ते लाकडीने करडे छे. पण लाकडी मारनारने करडतुं नथी. परंतु सिंह तो तेने मारनारने ज खतम करी नाखे छे. ते गुनेगारने मारी नाखे छे. एवी ज रीते ज्ञानीओ क्रोध करनार उपर, दुःख देनार उपर गुस्सो करता नथी पण क्षमता, दया अने प्रेमथी व्यक्तिमां रहेला क्रोधनो ज अथवा दुर्गुणोनो ज नाश करी नाखे छे. ज्यारे श्वानवृत्तिवाळा पापने नहीं पण व्यक्तिने मारी नाखे छे.
- ❖ संसारनुं हार्द मन छे. दीवामां तेल होय तो ज ते प्रकाश आपे छे. माणसनो बहारनो संसार नहीं परंतु अंदरनो संसार तेनुं जीवन बगाडे छे.
- ❖ पारकी आशाए जीवन जीववुं तेमां पराधीनता छे. आशाना बंधनमां बंधायेल

૬

ફરવરી - ૨૦૧૪

માનવી મુક્ત થવા ઘણાં તરફડિયાં મારે છે પણ તેમાંથી મુક્ત થવાતું નથી, ઝુલટો વધારે બંધનથી મજબૂત થાય છે.

- ❖ મનુષ્યની અંદર કેટલાંય તોફાનો, ભયંકર વિચારો ચાલતા હોય છે, જો એ બહાર આવે તો કોડીનાં થઈ જાય છે.
- ❖ શ્રેષ્ઠમાં શ્રેષ્ઠ તીર્થસ્થાને માનવીનું મન પવિત્ર જોઈએ તમે જ્યારે પણ તીર્થયાત્રાએ જાઓ ત્યારે મન પવિત્ર કરીને જજો જેથી તમારા મનમાં ભગવાનની છાયા - પ્રતિબિંબ ઝીલાઈ શકે. મન મેલું હશે તો પ્રતિબિંબ નહીં પડે.
- ❖ મહાન પુરુષ શક્તિ પ્રાપ્ત કરે છે તેની સાધના દ્વારા. મનની પવિત્રતામાં ચમત્કાર છે, કોઈ મંત્ર સિદ્ધ નથી. મનની પવિત્રતાથી એમના શબ્દ મંત્ર બને છે.
- ❖ મનની વાસનાઓ ખૂબ જ ભયંકર છે. સારી વ્યક્તિઓને પણ તે નચાવે છે. મન ઉપર વિજય પ્રાપ્ત કરવાનો છે. સર્વ પાપોનું મૂલ તૃષ્ણા છે. સર્વ પાપો કરનાર મન છે. જે મનને સાધે તે સર્વને સાધે.
- ❖ જ્યાં સુધી મન તૃપ્ત નહીં થાય ત્યાં સુધી તે સ્થિર થશે નહીં. તમે મનને જેમ જેમ દબાવશો તેમ તેમ તે ઉપદ્રવ કરશે અને વધુ અસ્થિર બનશે. તેના કરતાં તેને સમજાવીને ધીમે ધીમે પરમાત્માના ચિંતનમાં જોડવું. આમ કરવાથી મન શાંત થઈ જશે.
- ❖ મન જ્યારે શુદ્ધ છે, પવિત્ર છે, પાપના બોજથી મુક્ત છે, ત્યારે બહારનાં ગમે તેટલાં દુઃખો આવી પડે તો પણ આત્મામાં-અંતરમાં તો આનંદ જ હોય છે. પણ જો મન મેલું, અશુદ્ધ હોય તો બહાર ઘણાં સુખો હોવા છતાં અંતર દુઃખની પીડાથી પીડાતું રહે છે.
- ❖ ઘણા લોકો ધર્મ પર ભાષણો કરી શકે છે, સુંદર લખી શકે છે, લોકોને સમજાવી શકે છે પણ આચરણ કરી શકતાં નથી. તેઓ બુદ્ધિવાદી છે. બુદ્ધિનો વ્યય કરવાનું જાણે છે, પણ હૃદયને પવિત્ર કરવાનું જાણતા નથી.
- ❖ બીમાર માણસને ઉઠવાની પણ ઇચ્છા થતી નથી. અને ઊભા થવાની તેની શક્તિ યત્ન થઈ જાય છે, તેવી રીતે મનમાં મિથ્યાભાવ આવે છે ત્યારે જીવને પાપ કરવાની ઇચ્છા થતી નથી, પાપ કરવાની વૃત્તિ જ યત્ન થઈ જાય છે. જ્યારે આવી સ્થિતિ આવે છે ત્યારે તે પ્રામાણિકતા અને યોગ્યતા પ્રાપ્ત કરે છે.
- ❖ ઘડિયાલને ચાવી આપવામાં ન આવે તો તે બંધ પડી જાય છે. તે રીતે મનને પણ જો સદ્વિચારરૂપી ચાવી આપવામાં ન આવે તો તે બંધ પડી જાય છે.

સત્ય

- ❖ સત્ય એ જ ધર્મ છે. સત્યથી જીવનમાં ધર્મ પ્રગટે છે. જીવનમાં સત્યની કસોટી અગ્નિ-પરીક્ષા છે, તેમાંથી પસાર થનાર ક્યાંય નિષ્ફળ જતો નથી.
- ❖ વર્તમાનકાલમાં સત્ય જેટલું કઠોર લાગે છે તેટલું જ સત્યાચરણથી ભાવિ મૃદુ લાગે છે. અનેક કુરબાનીઓ અને સર્વસમર્પણ વિના સત્ય લાવવું મુશ્કેલ છે. આથી જ તો સત્યનો ઉપાસક મરીને અમર બની જાય છે.
- ❖ મશીનના ભાગોને છૂટા પાડીએ તો જુદા પહેલા ભાગને મશીનનો ભાગ કહેવાય, એ શાગોને શેગા કરીએ તો ગશીન બને છે. એમાં પ્રચંડ શક્તિ પેદા થાય છે. તેવી રીતે જગતમાં જેટલા જુદાં જુદાં દર્શનો છે, એ સત્ય છે, પરંતુ ખંડિત સત્ય છે. જગતનાં દરેક દર્શનોમાં માનવતાના સંસ્કાર ભરેલા છે. એ બધાં ખંડિત સત્યોને શેગા કરીએ તો પૂર્ણ સત્ય બને. એમાં પ્રચંડ શક્તિ પેદા થાય છે. એ સત્યના પ્રકાશમાં આત્મા, પરમાત્માને જોવાય છે.
- ❖ સત્ય સહજ છે જ્યારે અસત્ય શીખવું પડે છે.
- ❖ સત્યવાદીની જગતમાં ઘણી પ્રસિદ્ધિ હોય છે. તે કદાચ મૂલથી અસત્ય બોલી જાય તો પણ જગત તો તેને સત્ય જ માને. પણ અસત્યવાદી કોઈવાર મહાન સત્ય બોલી જાય તો પણ લોકો તેને અસત્ય જ માને છે.
- ❖ જે જીવન સત્યથી દૂર છે તે જીવનમાં કોઈ સુગંધ નથી.
- ❖ સત્યની ઉપાસના માટે જીવનમાત્રમાં આત્મશ્રદ્ધાની માફક આત્મ સાહસની જરૂરિયાત રહે છે.
- ❖ જીવનમાં સત્ય અનેક સ્વરૂપે પ્રગટ થતું હોય છે. આથી કોઈ એક જ દર્શનને સત્ય માની લેવાની વાત ક્યારેક ભ્રમમાં પરિણમે છે. સત્યના માર્ગી માટે આત્મશ્રદ્ધા અને સ્વયં નિયંત્રણ બંને અનિવાર્ય છે. જો કે આમ છતાં સત્યનું દર્શન હંમેશાં સ્વાનુભવ દ્વારા પ્રગટે છે. એટલે જ્યાં સુધી સત્ય મેલવવાની સાહસવૃત્તિ જાગે નહિ ત્યાં સુધી કેવલ માહિતી પૂરતી નથી.
- ❖ સત્યની ઉપાસનાથી વ્યક્તિ પરમાત્મા સુધી પહોંચી શકે છે. સત્યની ઉપાસનાથી વિકારી વાસનાનો નાશ થાય છે. સત્યની ઉપાસનાથી જીવનમાં સદાચાર આવે છે, જીવનમાં સંયમની સુવાસ આવે છે. એક વખત સત્યને સ્વીકાર્યા પછી તેની પાછલ જીવન સમર્પણ કરવું જોઈએ, જેથી જીવનમાં પૂર્ણતા પ્રાપ્ત થાય.

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૩૧ પર)

शिवपुरीतीर्थ चैत्यपरिपाटी

हिरन के. दोशी

मारुगुर्जर केटलीक लघु चैत्यपरिपाटीओनी कृतिओमां एक नपी कृति प्रकाशित थाय छे, शिवपुरीतीर्थ चैत्यपरिपाटी. कृति रचना अने शब्दबंधने जोता कृतिनी रचना १९मी सदी आस-पास थई होवानी संभावना छे. अने एटले ज शिवपुरी एटले प्राय करीने आजे मध्यप्रदेशमां आवेलां शिवपुरी नगरनी आ चैत्यपरिपाटी होवानुं जणाय छे.

शिवपुरी तीर्थमां कविए जुहारेला चैत्यने अहीं क्रमानुसार कृतिना पद्योमां आवरी लीधा छे. जिनालय के जिनालयना निर्माण संबंधी हकीकतो कृतिमां क्यांय जणाती नथी. कृतिमां जिनालय संबंधी अन्य विगतो जिनालयमां बिराजमान मूळनायक परमात्मा संबंधी हकीकतो ज प्रधानपणे कविने स्थान न आपता ए व्यक्त करी छे.

आ कृतिनी कुल १८ गाथामां कविए शिवपुरीतीर्थना पंदर जिनालयोनुं वर्णन कर्युं छे. एकाद जिनालयने बाद करता अन्य कोई ठेकाणे खास करीने कविए प्रासाद संबंधी हकीकत आपी नथी. आम कृतिना वाचनमां चैत्यपरिपाटीना स्वरूप करता कृतिमां स्वतन प्रकारनी छांट वधारे अनुभवाय छे.

शिवपुरी तीर्थमां श्री आदिश्वर भगवानना त्रण, श्री नमिनाथ भगवाननुं एक, श्री संभवनाथ भगवाननुं एक, श्री अजितनाथ भगवाननुं एक, श्री शीतलनाथ भगवाननुं एक, श्री महावीरस्वामी भगवाननुं एक, श्री कुंथुनाथ भगवाननुं एक, श्री शांतिनाथ भगवाननुं एक अने श्री पार्श्वनाथ भगवानना त्रण, आम कुल १३ जिनालय स्वतंत्र गण्या छे. ज्यारे श्री पद्मप्रभ भगवाननो उल्लेख श्री आदिश्वर भगवानना जिनालयनी अंदर अने श्री चिंतागणी पार्श्वनाथ भगवाननो उल्लेख श्री अजितनाथ भगवानना जिनालयनी अंदर कर्यो छे. आम कुल पंदर जिनालयोनी स्पर्शनानी वात कविए कृतिना माध्यमे अभिव्यक्त करी छे.

कृतिमां कविए दरेक परमात्माना लंछननी वात समानभावे करी छे. क्यांक परमात्मानी नगरी के माता-पितानुं नाम उमेरीने स्तवना अने परमात्मा संबंधी विगतो रजु करी छे. कृतिनी बारमी कडीमां कविए आदिश्वर भगवाननो प्रासाद चतुर्मुख जणाव्यो छे. कविए सोळमी कडीमां जिनालय माटे आगार शब्द वपरायो छे. जे विशेषता जणाय छे. कविए कृतिनी अढारमी कडीमां जणाव्या अनुसार अमीविजयजी उपाध्यायना शिष्य तरीके कवि पोताने उद्बोधे छे. अने पोतानो

श्रुतसागर - ३७

९

नामोल्लेख पण कवि करे छे. ए सिवायनी कवि संबंधी हकीकतो प्राप्त थई नथी. शब्द रचनाने आधारे कविनो सत्ता समय अनुमानथी १९मी सदी आसपासनो गणी शकाय छे. प्रायः करीने आ विनोदविजय महाराज वीरविजयजी म. सा. नी परंपराना होई शके छे. ते छतांय आ बाबते विशेष कांईक प्रमाण मळे तो वधारें स्पष्ट थई शके.

आ कृतिनी हस्तप्रत अमारा ज्ञानमंदिरमां २८८८० नंबरना क्रमांके संगृहीत छे. प्रतमां कुल ३ पत्र छे. प्रत परिमाण २५x१२ छे. ११ लाईनमां २६ जेटला अक्षरोनुं आलेखन करवामां आव्युं छे. अक्षरो प्रमाणमां मोटा अने बेडोळ छे. प्रत पाणीना कारणे थोडी खराब थयेली छे. आ कृति अने हस्तप्रतनी विशेष विगतो कैलासश्रुतसागर ग्रंथ सूचि भाग सातमां प्रकाशित थयेली छे.

शिवपुरीतीर्थ चैत्यपरिपाटी

॥१६॥ इडर आंवा आवांली रे, ईडर दाडिम द्राख ए देशी ॥

शिवपुरीनयरी रोहांमणी रे, पनरे जिनप्राराद ।

भावधरीने भेटीये रे, आंणी मन अ(आ)ला(हला)द ॥ १॥

चतुरनर वंदो श्रीजिनदेव, सारो प्रभुनी सेव...(आंकणी)

प्रथम नमो श्रीआदीनाथने रे, दोलतनो दातार ।

वृषभलंच(छ)न सोहांमणो रे, मरुदेवी मातमल्हार ॥२॥ चतुरनर वंदो...

नमतां श्रीनमीनाथने रे, सुखसंपति सबे(वि) थाय ।

कमललंचन सुकोमलु रे, क(कं)चनवरणी काय ॥३॥ चतुरनर वंदो...

श्रीसंभवजिननी सेवा करो रे, तेह प्रभु तारणहार ।

हीवरलंचन हिस्वतो रे, अडवडीया आधार ॥४॥ चतुरनर वंदो...

अजीते अष्टकर्म जीतीया रे, देखो तस दीदार ।

गजलंचन पद गाजतो रे, पूजो तुमे नर-नारी ॥५॥ चतुरनर वंदो...

श्रीआदिजिन अलवेसरु रे, जस भेट्या दुख जाय ।

वनी(नि)नयरीनो घणी रे, पिता श्रीनाभिराय ॥६॥ चतुरनर वंदो...

शीतलनाथ वंदो सहु रे, कचनवर्ण शरीर ।

श्रीवत्सलंचन सोहे सदा रे, तेहने पुजो वडवीर ॥७॥ चतुरनर वंदो...

१०

फरवरी - २०१४

श्रीमहावीरमोटो धणी रे, त्रिजगनायक देव ।
सीहलंछन पद तले वसे रे, प्रभुने पुजे नितमेव ॥८॥ चतुरनर वंदो...

श्रीकुंथुजिणेसर जगजयो रे, प्रणमु तेहना पाय ।
छाग लंछन पाए सदा रे, गजपूरी नयरीनो राय ॥९॥ चतुरनर वंदो...

नयरी वाराणसीनो धणी रे, श्रीशंखेश्वरपास ।
सत्तरभेद पूजा रसो(चो) रे, मन धरी परम उल्लास ॥१०॥ चतुरनर वंदो...

श्रीगोडीजीना गुण गावता रे, पातिक दूर पलाय ।
लंछन नाग पाए वसे रे, नीलवरण प्रभु काया ॥११॥ चतुरनर वंदो...

श्रीऋषभदेव गुण राजीयो, चतुर्मुख प्रासाद ।
तेहने पूजो तुमे प्रांणीया रे, छोडीने परमाद ॥१२॥ चतुरनर वंदो...

सोलमा श्रीजिनशांतिजी रे, एह सम अवर न कोय ।
मृगल(लं)छन महिमा घणो रे, देख्यं दोलि(ल)त होय ॥१३॥ चतुरनर वंदो...

वली प्रणमो भवी प्रांणीया रे, जीराउलो जिनराज ।
श्रीशिवपुरी नास(थ) थ(त)ने रे, महेर करे माहाराज ॥१४॥ चतुरनर वंदो...

श्रीआदिज(जि)नना प्रासादमें रे, श्री पद्मप्रभु जिनराय ।
सर्वथा तुमे सोहामणी रे, जेहने पूज्या जस थाय ॥१५॥ चतुरनर वंदो...

श्रीअजितना आगारमें रे, श्रीचिंतामणी पास ।
जे भवी(वि) पूजें बहु प्रेमसु रे, तेहने छे अमरविलास ॥१६॥ चतुरनर वंदो...

ए पनरे प्रासाद जिनवरतणा रे, सीवपूरीनयरी मझार ।
जन भेटो भावस्यु रे, ज्युं पामो सुख श्रीकार ॥१७॥ चतुरनर वंदो...

श्रीअमीवी(वि)बुध गुणराजीयो रे, तत्सीस वी(वि)नोद नांम ।
तेह तणो सुपसाउले रे, तीर्थकर परणाम ॥१८॥
चतुरनर वंदो श्रीजिनदेव, सारो प्रभुनी सेव...

॥इति श्रीशिवपुरीजिन तीर्थमाला स्तवन् संपूर्णं ॥

उत्तराध्ययनसूत्र सज्झाय

डॉ. रतनबेन खीमजी छाडवा

सज्झाय एटले स्वाध्याय

सज्झाय एटले उत्कृष्ट प्रकारनो तप

राज्झाय एटले पोतानुं पोताने मळवुं.

साहित्यना एक प्रकार तरीके गणाती सज्झाय परिणामे जीवने विकासना पंथे वधुने वधु आगळ धपावे छे.

खास करीने सज्झाय साहित्यमां महापुरुषोनी जीवनकथाने अने आगमिक सिद्धांतोने वणी लेवामां आवता होय छे. कवि द्वारा एनी रजुआत पद्यमां सुंदर रीते थाय छे. आवुं ज एक पद्य एटले उत्तराध्ययनसूत्र सज्झाय

आ कृतिमां प्रभु महावीरणी अंतिम देशनाना साररूपे गुंथायेला उत्तराध्ययनसूत्रना छत्रीस अध्ययनोनी वात आ कृतिमां संक्षेपमां रजु करी छे. श्री उत्तराध्ययनसूत्र साधना मार्गने सिद्ध करवानी अद्भुत कळा शीखवतुं एक आगम शास्त्र छे. वैदिक (शास्त्रोमां) परंपरामां जे स्थान भगवद्गीतानुं, बुद्ध परंपरामां धम्मपदनुं, पारसीमां अवेस्तानुं, इसाइमां बाइबलनुं, मुसलमानोमां कुराननुं छे. एथी अधिक महत्त्व जैन परंपरामां आगमोनी श्रेणिमां उत्तराध्ययनसूत्रनुं छे.

भारत सरकारे पण उत्तराध्ययनसूत्रने नेशनल ट्रेझर (राष्ट्रीय धरोहर) तरीके जाहेर करेल छे. आ मूलागम उपर निर्युक्ति, भाष्य, चूर्णी तथा बालावबोध, टबार्थ, स्तवनो जेवी संस्कृत प्राकृत अने देशी भाषामां अनेक कृतिओ रचाई छे. जे प्रस्तुत आगमनी लोकप्रियतानुं ज्वलंत उदाहरण छे. आ मूलागमने अढी हजार वर्ष थइ गया छतां पण वर्तमानकाळमां एटलुं ज प्रचलित छे. आ आगम चार अनुयोगमां विभक्त छे. जेमां आध्यात्मिक तेम ज नैतिक जीवननुं विभिन्न दृष्टिकोणथी ऊंडाणभर्युं चिंतन छे.

आ आगम एक नोखी अनोखी भात पाडतुं आगम छे. तत्त्वनी अनुपम वातो जाणवा मळे छे. राजाथी लइ रैयत सुधीनाने उपयोगी वातोने आबेहूब रीते वर्णवी छे. तेमां सर्व शास्त्रोनो सार आवी जाय छे. प्राकृत तेमज अर्धमागधी भाषाना सुंदर दृष्टांतो आपी आगमकारे कुशलताथी छत्रीस अध्ययनोनी गूथणी करी छे. आवा आगमसूत्र उपरथी 'उत्तराध्ययन सज्झाय' मां खूब ज सुंदर रीते कवि सोममूर्ति ए छत्रीस अध्ययनोनो सार संक्षिप्तमां रजु कर्यो छे.

ઉત્તરાધ્યયનસૂત્રનો સંક્ષિપ્ત પરિચય :-

પ્રથમ વિનયશ્રુત અધ્યયનમાં વિનયધર્મની વાત છે. તો બીજા પરીષદ નામના અધ્યયનમાં સંયમજીવનમાં શ્રમણ-શ્રમણી ભગવંતો દ્વારા સહન કરાતા પરીષદની વાત વાંચવા મળે છે. ત્રીજા અધ્યયનમાં મોક્ષનાં સાધન ગણી શકાય એવા ચાર દુર્લભ અંગો 'ચતુરંગીય'ની વાત છે. ચોથું અધ્યયન અસંસ્કૃત છે, જેમાં જીવને અપ્રમત્ત રહેવાનો ઉપદેશ છે. પાંચમું અધ્યયન અકામમરણીય છે, જેમાં સદ્ગૃહસ્થોના લક્ષણો અને સકામમરણની પ્રાપ્તિ અને ઉપાયનો ઉલ્લેખ છે. છઠ્ઠું અધ્યયન ક્ષુલ્લક-નિર્ગ્રન્થીય છે. જેમાં સત્યદૃષ્ટિનો ઉપદેશ અને અપ્રમત્ત રહેવાની પ્રેરણાનું નિરૂપણ કરાયેલું છે. સાતમું અધ્યયન ઉરખ્રીય નામનું છે. જેમાં બોકડાના દૃષ્ટાંત દ્વારા સંસાર આસક્ત જીવોની દુર્દશાનું ગાર્ગિક ચિત્રણ કરાયું છે તેમજ આસક્તિનું પરિણામ, અને માનુષિક દૈવિક કામભોગ અને એના પરિણામનો ઉલ્લેખ છે.

આઠમું અધ્યયન કાપિલીય છે. જેમાં કુશીલ જીવનના દુષ્પરિણામો તેમજ લોભવૃત્તિનું સ્વરૂપ તેમજ નિર્લિપ્તતાનો ઉપદેશ આપવામાં આવ્યો છે. નવમું અધ્યયન નમિપ્રવ્રજ્યા છે. નમિ રાજર્ષિનો જન્મ, પૂર્વજન્મસ્મરણ, અને એમની દીક્ષાનું વર્ણન આ અધ્યયનમાં મળે છે. દસમું અધ્યયન દ્રુમપત્રક છે. જેમાં વૃક્ષના પીલાં પાંદડાના દૃષ્ટાંતથી જીવનની ક્ષણભંગુરતા બતાવી છે. રોગોથી શરીરનો ધ્વંસ, અને ઈંદ્રિયબલની ક્રમિક હાનિની વાત પણ સુંદર રીતે રજુ કરી છે. અગિયારમું અધ્યયન બહુશ્રુતપૂજા છે. જેમાં બહુશ્રુત થવાની ભૂમિકા, અબહુશ્રુતનું સ્વરૂપ, વિનીત અને અવિનીતના લક્ષણો પણ આ અધ્યયનના માધ્યમે જાણી શકાય છે. બારમું અધ્યયન હરિકેશીય છે. જેમાં હરિકેશબલ મુનિનો પરિચય છે. ભાવયજ્ઞ અને ભાવરનાનની વાત આ અધ્યયનના માધ્યમે પ્રાપ્ત થાય છે. તેરમું અધ્યયન ચિત્તસંભૂતીય છે. જેમાં બે માઈઓના છ જન્મોની પૂર્વકથાનું વર્ણન છે. ચૌદમું અધ્યયન ઈક્ષુકારીય છે. જેમાં ઈક્ષુકારનગરના છ જીવોનો પરિચય આપવામાં આવ્યો છે.

પંદરમું અધ્યયન સમિક્ષુ છે, જેમાં સાધુના ગુણો અને આચારપરક જીવનનું વર્ણન આ અધ્યયનમાં કરવામાં આવ્યું છે. સોઠમું અધ્યયન બ્રહ્મચર્ય છે, જેમાં બ્રહ્મચર્યના સમાધિસ્થાનો વિશે ઉલ્લેખ કરવામાં આવેલ છે. તેમજ દસ સમાધિ સ્થાનોનું પદ્ય રૂપે નિરૂપણ કરવામાં આવ્યું છે. સત્તરમું અધ્યયન પાપશ્રમણીય છે. જેમાં અષ્ટપ્રવચનમાતાના પાલનમાં કુશીલ આચરણથી પથબ્રષ્ટ થયેલા સાધુના સ્વરૂપની વિગતો વાંચવા મળે છે. અઠારમું અધ્યયન સંજયીય છે, જેમાં રાજા સંજયનું પૂર્વભવનો વૃતાંત, વિગેરે કથાઓનો સમાવેશ આ અધ્યયન અંતર્ગત કરવામાં આવેલ છે. ઓગણીસમું અધ્યયન મૃગાપુત્રીય છે. જેમાં મૃગાપુત્રનો વૈભવ, તેમજ

શ્રુતસાગર - ૩૭

૧૩

મૃગાપુત્રની સંયમસાધનાનું વર્ણન કરવામાં આવેલ છે. વીસમું અધ્યયન મહાનિર્ગ્નથીય છે. જેમાં મોક્ષ અને ધર્મનું કથન છે. તેમજ રાજા શ્રેણિક સાથે અનાથી મુનિનો સંવાદ છે. એકવીસમું અધ્યયન સમુદ્રપાલીય છે, જેમાં વણિક પુત્ર સમુદ્રપાલની કથા છે, બાવીસમું અધ્યયન સ્થનેમીય છે, જેમાં રાજીમતિ સ્થનેમિને ઉન્માર્ગથી સત્પથ પર લાવતા રાજીમતિ અને સ્થનેમિના શબ્દચિત્રનું હૃદયસ્પર્શી ચિત્રણ છે.

ત્રેવીસમું અધ્યયન કેશી ગૌતમીય છે, જેમાં પાર્શ્વનાથ પ્રભુના શિષ્ય કેશી અને ભગવાન મહાવીરના શિષ્ય ગૌતમ વચ્ચે થયેલો સંવાદ, જિજ્ઞાસા અને મિલનની વાતોનું આલેખન છે. ચોવીસમું અધ્યયન પ્રવચનમાતા છે, જેમાં પાંચ સમિતિ અને ત્રણ ગુપ્તિનું સુંદર વર્ણન પ્રસ્તુત કર્યું છે. પચ્ચીસમું અધ્યયન યજ્ઞીય છે, જેમાં જયઘોષ અને વિજયઘોષ મુનિનો સંવાદ છે. વેદ અને યજ્ઞની અશરણતાની વાત આ અધ્યયનના માધ્યમે મળે છે. છઠ્ઠીસમું અધ્યયન સમાચારી છે, જેમાં સાધુની દશવિધ સામાચારીનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. સત્યાવીસમું અધ્યયન ખલુન્કીય છે, જેમાં ગર્ગમુનિનો પરિચય તેમજ અવિનીત શિષ્યોની અવિનીતતાને વર્ણવવામાં આવી છે. બઢદના દૃષ્ટાંત દ્વારા અવિનીત શિષ્યોની ક્રિયાનું વર્ણન છે.

અઢાવીસમું અધ્યયન મોક્ષમાર્ગ ગતિ છે. જેમાં મોક્ષમાર્ગરૂપ રત્નત્રયીનું વિસ્તારથી વર્ણન છે. ઓગણત્રીસમું અધ્યયન સમ્યક્ પરાક્રમ છે. જેમાં સમ્યક્ પરાક્રમના ૭૩ સ્થાનો બતાવ્યા છે. ત્રીસમું અધ્યયન તપોમાર્ગગતિ છે. તેમાં બાર પ્રકારના તપની વિવિધ વિગતોનો સમાવેશ થાય છે. તેમજ તપાચરણના ફળનો નિર્દેશ કરવામાં આવેલ છે. એકત્રીસમું અધ્યયન ચરણવિધિ છે. જેમાં ચારિત્રનું વર્ણન છે. બત્રીસમું અધ્યયન પ્રમાદસ્થાનીય છે, જેમાં વિષયો તરફ પ્રવૃત્ત ઇન્દ્રિયોની વૃત્તિને નિરોધ કરવાનો ઉપદેશ છે. તેજમ વિષયોથી નિવૃત્તિ અને તેના ફળની વાત આ અધ્યયનથી જાણી શકાય છે. તેત્રીસમું અધ્યયન કર્મપ્રકૃતિ છે. જેમાં રાંચારના પરિભ્રમણનું મૂલ્ય કારણ અને કર્મની વિભાવના આ અધ્યયનમાં દર્શાવી છે. ચોત્રીસમું અધ્યયન લેશ્યા છે. જેમાં લેશ્યાઓનું વિવિધ નિક્ષેપા વડે વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. પાંત્રીસમું અધ્યયન અનગારમાર્ગગતિ છે. જેમાં અણગારના ગુણોની સાથે આહાર અને આવાસ આરાધના અને સાધનાનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. છત્રીસમું અધ્યયન જીવાજીવવિભક્તિ છે, જેમાં જીવ-અજીવના ભેદ-પ્રભેદનું વિસ્તારથી વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે.

આમ ઉત્તરાધ્યયનસૂત્રની ભાવયાત્રા કરાવી આપતી આ કૃતિ અત્રે સૌ પ્રથમ વાર પ્રકાશિત થાય છે.

કર્તા પરિચય :- આ કૃતિના કર્તા અંચલગઢ્છીય યુગપ્રધાન આચાર્ય શ્રી ધર્મમૂર્તિસૂરિની પરંપરાના સોમમૂર્તિ વાચક દ્વારા આ કૃતિની રચના થઈ છે. આ

१४

फरवरी - २०१४

कृतिनी छेल्ली कडीना प्रथम चरणमां आचार्य श्री धर्ममूर्तिसूरि महाराजनी कृपाथी आ कृतिनी रचना करी होवानो उल्लेख स्वयं कविए कर्यो छे. त्यारबाद ए ज कडीना त्रीजा चरणमां कविए पोताना नामनो निर्देश कर्यो छे. ज्ञानमंदिरमां सोममूर्ति वाचकना समयमां लखायेली बे हस्तप्रतो प्राप्त थाय छे. जेमां बन्ने हस्तप्रतमां सोममूर्ति वाचकना शिष्य तरीके रत्नमूर्तिवाचकनो उल्लेख थयेलो छे. आम सोममूर्तिना शिष्य रत्नमूर्ति होवानुं जाणी शकाय छे. ए सिवाय सोममूर्ति वाचक अंगे विशेष माहिती जोवामां आवी नथी.

प्रत परिचय :- आचार्य श्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिरमां प्रत क्रमांक ४७५८९ना आधारे आ कृतिनुं संपादन थयुं छे. आ प्रतमां कुल बे पत्र छे. प्रतनी लंबाइ से. मी. २५×१२ छे. दरेक पत्रमां ९ पंक्तिओ छे. तेमां आशरे १० थी ११ अक्षरो सुचारु रूपे आलेखायां छे. प्रतलेखन संवतनो उल्लेख नथी, पण लेखनना आधारे आ प्रत १९मी सदीमां लखाई होवानी संभावना छे.

॥ श्री उत्तराध्ययनसूत्र सञ्ज्ञाय ॥

॥६॥ वीर जिणंद नमेवि, श्रीसिद्धारथकुलतिलु ए ।
कनकवरण शरीर, त्रिसलानंदनगुणनिलु ए ॥१॥

हस्तपालनंइ राजि, चरम चउमासुं तिहां रहीआ ए ।
आणी पर उपगार, अरथ अनोपम बहु कहीआ ए ॥२॥

उत्तराध्ययन छत्रीस सूत्र, अरथ जे सांभलइ ए ।
धिन-धिन ते नरनारि, रिद्धि-वृद्धि संपति मिल[इ] ए ॥३॥

विनया(य)अध्ययन वखाणि, साधुविनय प्रकासीउ ए ।
बीजुं परीसहा(ह)अध्ययन, जगगुरुइ श्रीमुखि भासीउ ए ॥४॥

चउरंगी त्रीजुं जोइ, असंखयुं चउथुं सुणु ए ।
अकाममरण सकाम, अध्ययन पांचमुं ते भणुं ए ॥५॥

खुडगी छतुं होइ, एलका सातमुं सही घणु ए ।
कपिल अनइ नेमीराय, द्रुमपति(त्त) एकादसमुं गणुए ॥६॥

बहुश्रुत अध्ययन अपार, बहुश्रुतपूजा आचरु ए ।
हरिकेसीय अध्ययन, सुणतां भवसायरतरु ए ॥७॥

चित्रसंभूत सुजाण, इखुकारराय [कारीय] चरुदसमु ए ।
 भिखु पनरमुं कहेसि, ब्रह्मचारी सोलमुं नमुं ए ॥८॥
 पाप समण[अ]ध्ययन, पाप सवे ते मुकीइ ए ।
 संजि(जइ)नी(ते) अढारमुं अध्ययन, सुणतां ध्यान न चूकीइ ए ॥९॥
 मृगापुत्र अध्ययन मृगनुं, उतुं मांडीउं ए ।
 अनाथी अणगार अनाथपणुं, जोइ छांडीउं ए ॥१०॥
 समुद्रपाल कुमार बइतां, गउषि निहालीउं ए ।
 देखी हणता चोर, संयम लेइ पालीउं ए ॥११॥
 बावीसमुं रहिनेमि, राजीमती जे कहिंउं ए ।
 वचन सुणीअ वइर(रा)गि, संयममारगि थिर रहिउ ए ॥१२॥
 केसी गौतम बेइ, संजिमनी चरचा करीए ।
 आवी वीर पासि, मुगति वधू हेलां वरी ए ॥१३॥
 चउवीसमु अध्ययन प्रवचन, समाचरी कहीउं ए ।
 सूध्य साधुनइ सीख, सहि गुरु मुखथी लहिउ ए ॥१४॥
 जइघोष विजइघोष भाइ, सामाचारी छवीसमुं ए ।
 गरगाचारय जाणि, मोक्ष मारग न अठावीसमुं ए ॥१५॥
 समिकित पराक्रम अध्ययन, समकित सूधू पालीइ ए ।
 तप मारगनुं त्रीस, विधि चरित्र दोष टालीइ ए ॥१६॥
 प्रमादनुं परिहार, करम प्रकृति जाणयो ए ।
 बत्रीनेइं तेत्रीस लेसा चउत्रीसमुं आणयो ए ॥१७॥
 अणगारनुं पांत्रीस, छत्रीस मइ विस्तर घणु ए ।
 जीवाजीवादिक भेदा, उलटी आणीउं ते भणु ए ॥१८॥
 ए नाम छत्रीस सूत्र, अरथि सांभली जे सदृहि ।
 ते भव्य प्राणी हेऊ आणी, वीर जिना गौतमनइं कहि ॥१९॥
 श्रीधरममूर्ति प्रसादि, हिरख आणी गावसि ।
 सोममूर्ति कहि नरनारि, निश्चिइ मुगतिना सुख पामसि ॥२०॥

॥ इति उत्तराध्ययन स्वाध्याय संपूर्ण ॥

જૈનદર્શનમાં પાંચ જ્ઞાનનું સ્વરૂપ

ડૉ. ખાનુબેન શાહ

માનવસંસ્કૃતિના ઉદયકાલથી જ જ્ઞાન વિમર્શનો વિષય રહ્યો છે. હાલની સમ્યક્તા અને સંસ્કૃતિએ જ્ઞાનની મહત્તાને એકમતે સ્વીકારી છે. જૈન જ્ઞાનની વિશદ ચર્ચા આગમ ગ્રંથો તેમજ અન્ય આગમેત્તર ગ્રંથોમાં જોવા મળે છે. જૈનદર્શનનું 'શ્રી નંદીસૂત્ર' નામનું મૂળ આગમ જ્ઞાનમીમાંસાનું સર્વશ્રેષ્ઠ સાહિત્ય છે. પૂર્વે 'જ્ઞાનપ્રવાદ' નામનું પાંચમું પૂર્વ હતું, જેમાં પાંચ જ્ઞાનની ચર્ચા કરવામાં આવી હતી.

આ પૂર્વમાં અંબાડી સહિતના હાથીના વજનની બરાબર શાહીથી લખી શકાય તેટલું શ્રુત હતું. 'શ્રી ભગવતીજી સૂત્ર, શ્રી રાયપ્રશ્નીય સૂત્ર, શ્રી ઠાળાંગ સૂત્ર, શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર, શ્રી આવશ્યક નિર્યુક્તિ જેવા આગમ ગ્રંથોમાં જ્ઞાનની ચર્ચા કરવામાં આવી છે. આ સિવાય પળ આગમેતર જૈન પરંપરાના સાહિત્યમાં વાચકપ્રવર સ્માસ્વાતિકૃત શ્રી તત્ત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અને કર્મગ્રંથ વિગેરેમાં પળ જ્ઞાનની વિચારણા જોવા મળે છે.'

શ્રી રાયપ્રશ્નીય સૂત્ર-૧૨૯માં પાર્શ્વપ્રભુના શિષ્ય કેશીસ્વામી પ્રદેશી રાજાને પાંચ જ્ઞાનનું સ્વરૂપ સમજાવે છે. અને એટલે જ ભગવાન મહાવીરસ્વામી પૂર્વે પળ પાંચ જ્ઞાનની પ્રરૂપણા હતી તેવું સિદ્ધ થાય છે. કર્મગ્રંથમાં પાંચ જ્ઞાનનું વિવરણ છે. શ્રી ઠાળાંગસૂત્રમાં પાંચ જ્ઞાનને સંક્ષેપમાં પ્રત્યક્ષ અને પરોક્ષ બે પ્રકારમાં સમાવેશ કરેલ છે.

શ્રી નંદીસૂત્રમાં (સૂત્ર-૨) જ્ઞાનના પાંચ પ્રકારોને પ્રત્યક્ષ અને પરોક્ષ એમ બે ભાગમાં વિભક્ત કરવામાં આવ્યા છે. અહીં ઇન્દ્રિયજન્ય જ્ઞાનને પરોક્ષ અને આત્મજન્ય જ્ઞાનને પ્રત્યક્ષ સંજ્ઞા આપવામાં આવી છે. ન્યાયના ગ્રંથોમાં પળ ઇન્દ્રિયજન્ય જ્ઞાનની પ્રત્યક્ષમાં ગણના કરી છે. આ રીતે લોકાનુસરણ પળ સ્પષ્ટ થાય છે. આચાર્ય જિનભદ્રગણિ ક્ષમાશ્રમણે આ સમીકરણને લક્ષમાં રાખી ઇન્દ્રિય પ્રત્યક્ષને સાંવ્યવહારિક પ્રત્યક્ષ નામ આપ્યું વસ્તુતઃ ઇન્દ્રિયના માધ્યમથી થતું જ્ઞાન પરોક્ષ છે પરંતુ લોકવ્યવહારે તેને પ્રત્યક્ષ માનવામાં આવે છે.

અહીં સ્પષ્ટ થાય છે કે -

૧. ઇન્દ્રિયજન્ય મતિજ્ઞાન પારમાર્થિક દૃષ્ટિએ પરોક્ષ અને વ્યવહારિક દૃષ્ટિએ પ્રત્યક્ષ છે.

૨. શ્રુતજ્ઞાન પરોક્ષ છે.

૩. અવધિજ્ઞાન

४. मनपर्यवज्ञान अने

५. केवळज्ञान पारमार्थिक छे.

ज्ञाननी व्याख्या : ज्ञान एटले जाणवुं. जाणवुं ए जीवनो गुण छे. जीव-अजीव भेदनुं मुख्य कारण ज्ञान छे.

१. जेनाथी वस्तुना स्वरूपनो निर्णय थइ शके ते ज्ञान. (नंदीसूत्र)

२. ज्ञानावरणीय कर्मना क्षयोपशमथी प्रगट थतो आत्मानो गुण

३. स्व अने परनुं जाणपणुं ते ज्ञान. (प्रमाणनय पृ. १)

४. सत् अने असत् नुं पृथक्करण करी शके ते ज्ञान.

५. ज्ञेय पदार्थोनी विशेष जाणकारी आपनारी चैतन्यशक्ति ते ज्ञान.

पांच ज्ञानबुं स्वरूप :

१. **मतिज्ञान :** पांच इन्द्रियो अने मनथी थनारुं ते ते विषयने जणावनारुं ज्ञान ते मतिज्ञान छे. चक्षुथी रूपविषयक, घ्राणथी गंध विषयक जिह्वाथी रसविषयक, त्वचाथी स्पर्शविषयक, श्रोत्रथी शब्दविषयक अने मनथी संकल्प-विकल्पविषयक जे ज्ञान थाय छे ते मति-ज्ञान छे. तीव्रता, मंदतानुसार मतिज्ञानमां पण तारतम्यता होय छे. कोई शीघ्र सगजे, कोई गोडेथी सगजे, कोई वारंवार जाणवाथी सगजे, कोई प्रसंगे आपमेळे समजे. मतिज्ञानने आभिनिबोधिक ज्ञान पण कहेवाय छे. अभि=समीप रहेल पदार्थोनी, नि = निश्चयात्मक बोध थाय ते आभिनिबोध, ते उपरथी स्वार्थमां 'इकण' प्रत्यय लागवाथी आभिनिबोधिक शब्द बने छे. पदार्थोनी हाजरीमां थतो संशयरहित बोध ते आभिनिबोधिक ज्ञान. आ ज्ञान मतिज्ञानावरणीय कर्मना क्षयोपशमथी उत्पन्न थाय छे.

२. **श्रुतज्ञान :** आ ज्ञान पण इन्द्रियो अने मनथी ज थाय छे. तथापि जे ज्ञान प्राप्त करवामां भणावनार अने समजावनार गुरुनी अने शास्त्रादिनी जरूरियात रहे अर्थात् गुरु के आगमादि शास्त्रोना आलंबने जे ज्ञान प्राप्त थाय छे ते श्रुतज्ञान कहेवाय छे. जेम कोई पण पुस्तक विगरेनुं एक पानुं चक्षुथी वांची जवुं ते मतिज्ञान छे परंतु तेमां रहेला हार्दने-परमार्थने जाणवुं समजवुं ते श्रुतज्ञान छे. शब्दोमां रहेलो परमार्थ पामवो ते श्रुतज्ञान छे.

आ परमार्थ समजावनार कोई गुरु होय तो ते परमार्थने पामवो सुगम बनी जाय छे. श्रुतज्ञान शब्द अथवा संकेतथी थाय छे. ते ज्ञानमां मुख्यता होवाथी ते मननो विषय मनाय छे बोलवुं ए वचन छे परंतु बोलवानो जे अर्थ होय ते श्रुतज्ञान

૧૮

ફરવરી - ૨૦૧૪

છે. શબ્દ દ્વારા અર્થ પ્રગટ થાય છે તેથી તેને દ્રવ્યશ્રુત કહેવાય છે. અનંત તીર્થંકર ભગવંતો શ્રુતજ્ઞાનના માધ્યમે જ મોક્ષમાર્ગની પ્રરૂપણા કરે છે.

શ્રુતજ્ઞાનના બલે જ કેવલજ્ઞાનનો દીપક પ્રગટે છે. ભગવાન ઋષભદેવે પોતાની પુત્રી બ્રાહ્મીને અક્ષરોના આલેખનનું જ્ઞાન આપી આ જગત ઉપર મોટો ઉપકાર કર્યો છે. આ વિશ્વનો વ્યવહાર શ્રુતજ્ઞાનને આભારી છે. એકેન્દ્રિય અને વિકલેન્દ્રિય જીવોમાં પણ કિંચિત્ રૂપે શ્રુતજ્ઞાનનો ક્ષયોપશમ જોવા મળે છે. વાદલની ગર્જનાથી કેટલીક વનસ્પતિ ધીલે છે, તો કેટલીક વનસ્પતિ ચંદ્ર અને સૂર્યના દર્શનથી ધીલે છે. કોઈ મદિરાના છંટકારથી નવપલ્લવિત થાય છે. હા! તેમનું શ્રુત અજ્ઞાન અવ્યક્ત છે.

૩. અવધિજ્ઞાન : ઇન્દ્રિય અને મનની સહાયતા વિના સીધે-સીધું આત્માને પદાર્થનું થતું જ્ઞાન તે અવધિજ્ઞાન છે. આ જ્ઞાન દેવ-નારકીને જન્મથી મરણ પર્યન્ત પંચીને મળેલી સ્વભાવી શક્તિની જેમ ભવપ્રત્યયિક સદા કાલ હોય છે. અને મનુષ્ય અને તિર્યંચોને તપ-સંયમાદિ વિશિષ્ટ ગુણોને આશ્રયીને જ થાય છે માટે ગુણપ્રત્યયિક કહેવાય છે.

અહીં અવધિ એટલે મર્યાદા અમુક ચોક્કસ પ્રકારની મર્યાદા સાથેનો આત્માને સીધો બોધ કરાવે તે જ્ઞાન એટલે અવધિજ્ઞાન. જેમ ટેલિવિઝનના પડદા ઉપર દૂર-દૂરના દૃશ્યો જોઈ શકાય છે. તેમ અવધિજ્ઞાની દૂર દૂરના દૃશ્યો જોઈ શકે છે. વિશેષાવશ્યક ભાષ્ય અનુસાર જે જ્ઞાન અધિકાધિક અધોગામી રૂપી પદાર્થને જાણે છે તે અવધિજ્ઞાન છે.

અવધિજ્ઞાની છ દ્રવ્યમાંથી ફક્ત પુદ્ગલ દ્રવ્યને જ જાણી શકે છે કારણ કે પુદ્ગલરૂપી દ્રવ્ય છે. સામાન્ય અવધિજ્ઞાની પુદ્ગલના સ્કંધ, દેશ જોઈ શકે છે. મધ્યમ જ્ઞાની પરમાણુને જોઈ શકે છે. પરમાવધિજ્ઞાન અંતર્મુહૂર્તમાં કેવલજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરાવે છે. પરમાવધિજ્ઞાન ચરમ શરીરીને થાય છે.

૪. મનઃપર્યવજ્ઞાન : ઇન્દ્રિય અને મનના માધ્યમ વિના જ આત્મા સંજ્ઞીપંચેન્દ્રિય જીવોના મનોગત ભાવોને જાણનારું જ્ઞાન તે મનઃપર્યવજ્ઞાન છે. મન એ મનોવર્ગણના પુદ્ગલોથી બનેલું છે. મનમાં જે વિભિન્ન આકારો પ્રગટ થાય છે, એના આધારે મન લક્ષિધારી આત્મા બીજાના માનસિક ભાવોને જાણી શકે છે. મનઃપર્યવજ્ઞાન ફક્ત મનુષ્ય ગતિમાં જ થાય છે. આ જ્ઞાન ઉત્તમ સાધુ-સાધ્વીને થાય છે.

૫. કેવલજ્ઞાન : ત્રણે કાલ, અને સર્વ રૂપી-અરૂપી પદાર્થોને એક સાથે સંપૂર્ણપણે જાણનારું જ્ઞાન તે કેવલજ્ઞાન (પૂર્ણજ્ઞાન) કહેવાય છે આ જ્ઞાન ફક્ત મનુષ્યગતિમાં જ થાય છે.

બૃહત્કલ્પ ભાષ્યમાં કેવલજ્ઞાનના પાંચ લક્ષણ દર્શાવ્યા છે.

૧. અસહાય - ઇન્દ્રિય અને મન નિરપેક્ષ.
૨. એક - જ્ઞાનના સર્વ પ્રકારોથી વિલક્ષણ, શ્રેષ્ઠ.
૩. અનિવરતિ વ્યાપાર - અવિરહિત ઉપયોગવાલું.
૪. અનંત - અનંત જ્ઞેયનો સાક્ષાત્કાર કરવાવાલું.
૫. અવિકલ્પિત - વિકલ્પરહિત, વિભાગ રહિત.

કર્મગ્રંથ મા-૧માં પણ કેવલજ્ઞાનના પાંચ અર્થ બતાવ્યા છે.

ચાર ઘાતિ કર્મ ક્ષય કરનાર ઉત્તમ સાધુ જ કેવલજ્ઞાનનો સ્પર્શ કરી શકે છે. કેવલજ્ઞાની અપરિમિત ક્ષેત્ર, અપરિમિત ભાવોને જાણી શકવાનું સામર્થ્ય ધરાવે છે. પ્રત્યેક દ્રવ્યના અનંતાનંત પર્યાયોને સાક્ષાત્ કરવાનું વૈશિષ્ટ્ય કેવલજ્ઞાનમાં છે. આવું જ્ઞાન ધરાવનાર 'સર્વજ્ઞ' જ સર્વજ્ઞતાની મૌલિક અવધારણા જૈનોને જ અમ્યુપગમ છે.

મતિ આદિ ચાર જ્ઞાનો ક્ષાયોપશમિક ભાવનાં છે. અને કેવલજ્ઞાન ક્ષાયિક છે. અને આવરણ સંપૂર્ણ ક્ષય થયા પછી જે જ્ઞાન પ્રગટ થાય તે ક્ષાયિક કહેવાય છે. અને આવરણ ઉદયમાં હોવા છતાં મંદ ઉદય થવાથી કંઈક અંશે જ્ઞાન પ્રગટ થાય અને કંઈક અંશે આવરણનો ઉદય પણ હોય તો તેને ક્ષાયોપશમભાવ કહેવાય છે. તેનાથી થયેલાં જ્ઞાનો ક્ષાયોપશમિક કહેવાય છે. આવરણનો સર્વથા વિનાશ તે ક્ષય, અને તીવ્ર આવરણને મંદ કરીને ભોગવવું તે ક્ષાયોપશમ જાણવો. મતિ આદિ ચાર જ્ઞાનનો એકી સાથે એક જીવમાં હોઈ શકે છે, પરંતુ કેવલજ્ઞાન થાય ત્યારે પ્રથમના ચાર જ્ઞાનો હોતાં નથી. આત્માની જ્ઞાનશક્તિ પાંચ પ્રકારની હોવાથી તેને આવરણ કરનારું જ્ઞાનાવરણીય કર્મ પણ પાંચ પ્રકારનું છે.

અજ્ઞાન : વિપરીત જ્ઞાન, સંશય વિમોહયુક્ત જ્ઞાન, જહ-ચેતનમાં ભેદ, રતિ-અરતિ કરાવનારું જ્ઞાન અજ્ઞાન કહેવાય છે. જેમ સમ્યગ્દૃષ્ટિનું જાણપણું એ જ્ઞાન છે, તેમ મિથ્યાદૃષ્ટિનું જાણપણું એ અજ્ઞાન કહેવાય છે. તેના ત્રણ પ્રકાર છે. (૧) મતિ અજ્ઞાન, (૨) શ્રુત અજ્ઞાન, (૩) વિભંગજ્ઞાન.

મતિજ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન અને અવધિજ્ઞાનના સ્વરૂપમાં વૈપરીત્ય પ્રગટતા તે મતિઅજ્ઞાન, શ્રુતઅજ્ઞાન, અને વિભંગજ્ઞાન રૂપે જણાય છે. જ્યારે મન:પર્યવજ્ઞાન અને કેવલજ્ઞાનમાં મિથ્યાત્વનો અભાવ હોવાથી અજ્ઞાનજન્ય ભેદ નથી.

અજ્ઞાની માત્ર વ્યવહારિક જગતના પદાર્થોને બરાબર જાણે અને માને છે. આત્મા

૨૦

ફરવરી - ૨૦૧૪

અને શરીરને એકમેક માને, દ્રવ્યના ગુણ અને પર્યાયોને સમગ્રભાવે ન જાણે કે એના સ્વરૂપને પણ ન સમજે તેમજ એ બાબતમાં શ્રદ્ધાનો પણ અભાવ હોય. આત્મા સિવાયના પદાર્થો પ્રત્યે ઉદાસીનભાવ એ જ સમ્યક્જ્ઞાન છે, એ સિવાયનું અન્ય અજ્ઞાન છે. મિથ્યાત્વના કારણે પદાર્થની સંપૂર્ણ સત્યતાનો નિર્ણય ન થઈ શકે. અવધિજ્ઞાન દ્વારા પ્રગટ થયેલા એ જ્ઞાનને અખંડ (પૂર્ણ) માનવું વિભંગજ્ઞાન છે. આ જ્ઞાન સંજ્ઞીપંચેન્દ્રિય જીવોમાં જ ઉત્પન્ન થાય છે. આમ જીવવિશેષમાં વિવિધ કર્મના ક્ષયે ઉપરોક્ત પાંચેય જ્ઞાન પ્રગટ થવાની યોગ્યતા છે. અને એના આધારે જીવના વિકાસની પણ મહત્તા જૈન પરંપરામાં ખૂબ સારી રીતે દર્શાવવામાં આવી છે. વિસ્તૃત જ્ઞાનની સમજણા આપતા જૈન ગ્રંથો અને જૈનાગમો પણ આજે સારા એવા પ્રમાણમાં ઉપલબ્ધ છે. કર્મગ્રંથ, જ્ઞાનબિંદુ, નંદીસૂત્ર, વિશેષાવશ્યકભાષ્ય જેવા કેટલાય વિશિષ્ટ કોટિના ગ્રંથો જૈન દર્શનના પાંચેય જ્ઞાન ઉપર સારો એવો પ્રકાશ પાથરે છે.

શ્રુતસેવાનો એક અભિપ્રાય

**જ્ઞાનમંદિર વ્યવસ્થાપકશ્રી, કોબા સંસ્થાન
ધર્મલાભ**

અમારા જણાવ્યા મુજબ પ્રાચીન હસ્તપ્રતોનું ફોરોક્ષ કરાવીને જે પત્રો તમારી સંસ્થા દ્વારા મોકલવામાં આવ્યા તે બરાબર મળી ગયા છે. અમારા કામ માટે આ બધું ઉપયોગી બને તેવું છે. ખરેખર આ કાલમાં આવા પ્રકારનું કામ કરવું, આટલા મોટા પ્રમાણમાં પ્રાચીન પ્રતો ભેગી કરવી, 'સર્વજનહિતાય' એ આખો જ્ઞાનસંગ્રહ ખુલ્લો મૂકવો, એ ખરેખર કેટલું બધું ઉમદા કામ કહેવાય? આના પ્રેરક ઉદારહૃદયી પૂ. આ. શ્રી પદ્મસાગરસૂરિજી મહારાજે આ વિરાટ કાર્ય કર્યું છે, એ નિઃશંક કહી શકાય સંશોધક વિદ્વાનો માટે અહીં અચૂટ યજ્ઞજ્ઞાનો પડ્યો છે.

લિ. મુક્તિમુનિચન્દ્રવિ. ના ધર્મલાભ
(પૂ. કલાપૂર્ણસૂરિજી સમુદાય)

श्री भद्रावती तीर्थ : एक परिचय

(कच्छनुं एक प्राचीन महातीर्थ)

मुनि विद्याविजयजी.

**रहे छे उल्लु गुल्शनमां, हतो ज्यां वास बुलबुलनो;
मयूरा ज्यां हता त्यां राग, गाये कागडाओ छे.**

कच्छ एक महापुरातन देश छे, ए वात समजाववा जेवी नथी रही. प्राचीन कालना आ कच्छ देशमां एवी नगरीओ होवानुं संभवित छे, के जेनी जाहोजलाली देश-देशान्तरोमां फेलायेली हशे अने तेमांये कच्छदेश हमेशांथी दरिया किनारे आवेलो देश होवाथी ए दरियाकांठानां शहेरो महाबंदरो तरीके व्यापारनां केन्द्रस्थानो तरीके प्रसिद्ध होय, ए पण स्वाभाविक छे.

कच्छमां 'भद्रेश्वर' नामनुं एक गाम छे, के जे कच्छना मुद्रा तालुकामां आवेलुं छे. आ भद्रेश्वर एक प्राचीन जमानानी 'भद्रावती' नगरी. बीजा शब्दोमां कहीए तो चौदमी शताब्दीना प्रारंभमां थयेला महादानी जगडुशाहनी जे भद्रावतीनुं वर्णन जैन ग्रंथोमां आवे छे, ते आ ज भद्रावती.

एक काळे जे नगरीनी भागोळमां ज दरियो उछाळा मारी रह्यो हशे, ज्यां हजारो वहाणोनी आव-जावथी अने लोकोना कोलाहलथी काने पड्युं संभळातुं नहि हशे, मोटां मोटां शिखरोथी आकाशने स्पर्श करी रहेलां मंदिरोना घंटानादो गाजी रह्या हशे, मोटी मोटी अट्टालिकाओथी सुशोभित असंख्य महेलो पोतानी सुंदरता बताववा स्पर्धा करी रह्या हशे अने ज्यां अनेक प्रकारना बागबगीचाओ जुदी जुदी जातनां पुष्पोनी सौरभो माइलो सुधी फेलावता हशे, ते भद्रावती नगरी आज -

**''रहे छे उल्लु गुल्शनमां, हतो ज्यां वास बुलबुलनो,
मयूरा ज्यां हता त्यां राग, गाये कागडाओ छे.''**

आ कथननी सत्यता शाबीत करी रही छे. परिवर्तनशील संसारमां एम थतुं ज आव्युं छे. भद्रावती नगरीनो इतिहास बहु जूनो बताववामां आवे छे. कहेवाय छे के महाभारतमां वर्णवेली यौवनाश्व राजानी नगरी, ते आ ज भद्रावती अने पांडवोए अश्वमेधनो घोडो पण अहीं ज बांध्यो हतो.

उपरनी वात तो बहु पौराणिक छे. पण जेने आपणे इतिहासकाळ कहीए, ए समयनां प्रमाण लइए तो पण भद्रावती एक प्राचीन नगरी हती, एम सिद्ध थाय छे.

૨૨

ફરવરી - ૨૦૧૪

ભદ્રાવતીનો ઇતિહાસ અત્યારના 'ભદ્રેશ્વર'ના જૈન મંદિરની સાથે ઘનિષ્ટ સંબંધ ધરાવે છે. વિક્રમ સંવત્ ચારસો પચાસ વર્ષો પૂર્વે, ઇટલે આજથી લગભગ ૨૪૪૪ વર્ષ ઉપર, આ નગરીના દેવચંદ્ર નામના એક જૈન ધનાઢ્યે એક વિશાલ જૈનમંદિર બનાવેલું. એવું એક તામ્રપત્ર ઉપરથી જણાયું છે. આ તામ્રપત્રમાંના ઉલ્લેખ પ્રમાણે વીર નિ. સં. ૨૩માં આ મંદિર બન્યું. આ મૂળ તામ્રપત્ર ભુજના કોઈ યતિ પાસે છે, અને તેની નકલ ભદ્રેશ્વરના મંદિરમાં સાચવી રાખેલ છે. તેમ જ કચ્છની ભૂગોળમાં પણ છપાયેલ છે. વિક્રમ સંવત્ આઠથી દશ સુધી ભદ્રાવતી નગરી પઢીયાર જાતિના રાજપુતના હાથમાં હતી, એમ શ્રીયુત લાલજી મુલજી જોશી પોતાના 'કચ્છની લોકકથા' નામના પુસ્તકમાં લખે છે.

જુની ભદ્રાવતીના જે અવશેષો અહીં દૃષ્ટિગોચર થાય છે, તેમાં જગડુશાહે બંધાવેલી 'જુડીઆ વાવ' 'માણેશ્વર ચોખંડા મહાદેવનું મંદિર,' 'પુલસર તલાવ', 'આશાપુરીમાતાનું મંદિર' 'લાલશા બાજપીરનો કુબો,' 'સોલ થાંભલાની મસ્જીદો', 'પીંજરપીરની સમાધિ' અને 'સ્વીમલી મસ્જીદ' - આમ હિંદુ-મુસલમાન સંસ્કૃતિના અનેક અવશેષો અહીં મોજૂદ છે. તેમાંના કેટલાક ઉપર અને કેટલાક પાઢીયાઓ ઉપર શિલાલેખો પણ છે. દાખલા તરીકે આશાપુરાના મંદિરના એક થાંભલા ઉપર સંવત્ ૧૧૫૮નો લેખ છે. કેટલાક પાઢીયાઓ ઉપર સંવત્ ૧૩૧૯ના લેખો છે. ચોખંડા મહાદેવના મંદિરની ઢેલીના એક ઓટલાના ચળેલા પથ્થરમાં સંવત્ ૧૧૯૫નો સિદ્ધરાજ જયસિંહના સમયનો લેખ છે. કહેવાય છે કે આ પથ્થર દુધિયાવાલા મંદિરમાંથી લાવીને બેસાડવામાં આવ્યો છે.

ચોવીસો વર્ષ ઉપર દેવચન્દ્ર નામના ગૃહસ્થે બનાવેલા મહાવીરસ્વામીના મંદિરનો જે ઉલ્લેખ ઉપર કરવામાં આવ્યો છે, તે મંદિરનો જીર્ણોદ્ધાર કુમારપાલ રાજાએ પણ કરાવ્યાનો ઉલ્લેખ મળે છે. તે પછી જે જગડુશાહનું નામ ઉપર લેવાયું છે, તે જગડુશાહે આ મંદિરનો જીર્ણોદ્ધાર કરાવ્યો. આ જગડુશાહે દેશના રક્ષણ માટે અઢઢક દ્રવ્ય

સ્વર્ચ્યાનાં પ્રમાણો ઇતિહાસ પ્રસિદ્ધ છે. 'વીરધવલપ્રબંધ'માં જે 'વેલાપુર બંદર'નું નામ આવે છે તે આ જ 'ભદ્રાવતી' હતું, એમ પણ ઇતિહાસકારો માને છે.

આ પ્રસંગે આપણે મહાદાની જગડુશાહની દાનવૃત્તિ જરા જોઈએ. હિન્દુસ્તાનમાં પડેલો પનરોતરો દુકાલ (૧૩૧૫) ઇતિહાસ પ્રસિદ્ધ છે. જગડુશાહનું ચરિત્ર કહે છે કે, તે વખતે ભદ્રાવતી, વાઘેલાને તાબે હતી. જગડુશાહે તેમની પાસેથી પોતાને કબજે લીધી. અને આ દુષ્કાલમાં ઇટલું બધું દાન કર્યું, કે આખા દેશને દુષ્કાલની અસર ન થવા ઢીધી. બલ્કે કવિઓ કલ્પના કરે છે કે, દુકાલને પણ સ્ખૂબ સ્ખબર

पाडी दीधी, अने एने कहेवुं पड्युं -

'मेल जगडुशाह जीवतो, (के) फरी न आवुं तारा देशमां.'

जगडुशाहना दाननुं अनुमान आपणे एटला उपरथी करीशुं के, एमनी जुदा जुदा देशमां अनेक दानशालाओ चालती हती. रेवाकांठा, सोरठ अने गुजरातमां ३३, मारवाड घाट अने कच्छमां ३०, मेवाड, मालवा अने ढालमां ४० अने उत्तर विभागमां १२ एम एमनी सत्रशालाओ (दानशालाओ) हती. वळी एमणे ८००० मुंडा विशलदेवने, १२००० मुंडा सिंघना हमीरने, २१००० मुंडा दिल्लीना सुलतानने, १८००० मुंडा मालवाना राजाने, अने ३२००० मुंडा मेवाडना राजाने अनाजना आप्या हता. वळी आ ज अरसामां मंदिरनो जीर्णोद्धार करीने पण हजारो जीवोने रोजी आपी सुखी कर्या हता. जे नगरीमां आवा दानवीरो मौजूद हता ते नगरीनी जाहोजलाली केवी हशे, एनी कल्पना करवी जरा पण कठिन नथी.

भद्रावती ए बंदर हतुं. व्यापारनुं मोटुं मथक हतुं, ए वात इतिहासकारोए स्थिर करी छे. श्रीयुत साक्षरवर्य डुंगरशी धरमशी संपट पोताना 'कच्छनुं व्यापारतंत्र' नामना पुस्तकमां लखे छे :-

'कच्छनी प्राचीन भद्रावती एक सरस बंदर हतुं. अने त्यांनो वेपार अने त्यांनुं वहाणवटु अति विकासने पाम्यां हतां. तेरमा सैकामां ए भद्रावतीमां जगडुशाह नामे मोटो वेपारी थई गयो छे. ए बहु धनवान हतो. तेनी अनेक पेढीओ दूर देशावरोमां हती. तेनां वहाणो जगतनां बंदरोमां कीमती माल लइ आव-जा करता हतां. एमणे भद्रेश्वरमां मोटुं जैनप्रासाद बांध्युं छे, जे अद्यापि पर्यन्त जैन भाईओनुं यात्रानुं स्थल जणाय छे. कच्छमां संवत् १३१५नी सालमां भारे अनावृष्टि थई, लोको अने जानवरो भयंकर दुष्कालना पंजामां सपडायया हता. ते वखते जगडुशाहे पोताना भंडारो खोली मनुष्योने अन्नवस्त्रो, अने जानवरोने चारो पूरो पाड्यो हतो. एणे लाखो रूपिया धर्मादा माटे खरच्या हता.' पृ. ६-७.

आ बधा उपरथी ए नक्की थाय छे के, आ भद्रावती एक वखते जब्बर नगरी हती, अने देश-देशांतरोनी साथे व्यापारनो संबंध धरावतुं एक मोटुं बंदर हतुं, ए वात चोक्कस छे. अने ते चोदमी शताब्दी सुधी तो पुर जाहोजलालीवाळुं शहेर हतुं.

पण, ते पछी तो तेनो पडतो काळ आव्यो होय एम जणाय छे. भद्रावती नगरी शाथी भांगी? ए संबंधी खास कांइ प्रमाण मलतुं नथी. पण एना जे खंडरो वगरे अवशेषो देखाय छे, ते उपरथी एम अनुमान थाय छे, के धरतीकंपने लीधे आ

૨૪

ફરવરી - ૨૦૧૪

નગરી દટાઈ ગઈ હોવી જોઈએ. આ સંબંધમાં શ્રીયુત લાલજી મૂલજી જોશી પોતાના 'કચ્છની લોકકથાઓ' નામના પુસ્તકમાં એક સ્થળે ભદ્રાવતી ઉપર નોટ લખતાં લખે છે કે :-

'વિક્રમ સંવત્ ૮ થી ૧૦ સુધી તે 'પદીયાર' નામની એક શૂરવીર રાજપુત કોમના હાથમાં હતું. તે પછી વાઘેલાઓના હાથમાં આવ્યું, તે પછી સમા જામ જાડેજાઓના હાથમાં ગયું. એ રીતે આપણે જોશું તો વિક્રમ રાજ્યની તેરમી શતાબ્દિની છેલ્લી પચીસીમાં ભદ્રેશ્વર જાડેજા રાજપુતોના હાથમાં આવ્યું હતું. પરંતુ પદીયાર રાજપુતોની હકુમત જતાં, શહેરની ઉન્નતિ, સમૃદ્ધિ પણ હટવા લાગ્યા. ધરતીકંપથી થયેલા ફેરફારો અને ઉપરાઉપરી પડેલ દુષ્કાલોના કારણે, તથા રાજ્યના પરિવર્તનના લીધે આ સમૃદ્ધિશાલી શહેર દિનપ્રતિદિન પતન તરફ ઘસડાવા લાગ્યું.' પૃ. ૫૪-૫૫.

પણ, ખરી રીતે ચૌદમી શતાબ્દી સુધી તો આ નગરી પુર જાહોજલાલીમાં હતી. બેશક વિદ્વાન્ લેખક કહે છે તેમ, ધરતીકંપો અને દુષ્કાલ ઉપર દુષ્કાલ પડવાના કારણે અને હંમેશાં બનતું આવ્યું છે તેમ, ચડતી પડતીના નિયમે ચૌદમી શતાબ્દીથી આ નગરીનું પતન શરૂ થયું એ વાત તો ખરી છે.

જો કે, આવી ઇતિહાસ પ્રસિદ્ધ ભદ્રાવતી નગરી અત્યારે ઁંડેરો-તુટ્યા-ફુટ્યા અવશોષોના આકારમાં જ દેખાય,

પરંતુ આ જુની ભદ્રાવતીના ઁંડેરોની નજીક જ એક 'ભદ્રેશ્વર' નામનું ગામ છે. કચ્છના મુદ્રા તાલુકાનું આ ગામ ગણાય છે. આ ગામમાં ત્રણથી સાડાત્રણ હજાર માણસની વસ્તી છે. ઠકુરાતનું આ ગામ છે. આ ગામ નવું વસાવેલ છે. આ ગામની ઉત્પત્તિના સંબંધમાં રાવસાહેબ મગનલાલભાઈ ઁરઁરનો મત છે કે -

'જામ રાવલનું થાણું જૂના ભદ્રેશ્વરમાં હતું. તેને ગુંદીયાલીવાલા રાયઘણજીના ભાઈ મેરામણજીએ એ થાણું ઉઠાડીને સર કર્યું. તેના દીકરા હુંગરજીએ તેને તોડીને નવું ભદ્રેશ્વર બંધાવ્યું. એ વાતને આજે ચારસો વર્ષ થયાં છે.'

આ ભદ્રેશ્વરથી પૂર્વમાં લગભગ અડધા માઈલ દૂર અનેક શિઁરોથી સુશોભિત જૈનમંદિર અનેક ધર્મશાલાઓ વગેરે એક મોટું ધામ છે. આને 'વસહી' કહેવામાં આવે છે. આ મંદિર તે જ છે, કે જેનો ઉલ્લેખ ઉપર કરવામાં આવ્યો છે. અને જે ભગવાન મહાવીર સ્વામીના નિર્વાણ પછી ૨૩ વર્ષે એટલે આજથી લગભગ ૨૪૪૪ વર્ષ ઉપર આ જ ભદ્રાવતીના દેવચંદ્ર નામના ગૃહસ્થે બંધાવ્યું હતું. પ્રારંભમાં, આ મંદિરમાં પાર્શ્વનાથની મૂર્તિ સ્થાપન કરવામાં આવી હતી. તે પછીનો ઇતિહાસ કાંઈ જાણવામાં આવ્યો નથી. પણ કુમારપાલ રાજાએ, અને સંવત્ ૧૩૧૫ માં જગડુશાહે આ મંદિરનો જીર્ણોદ્ધાર કરાવ્યાની વાત પહેલાં કહેવામાં આવી છે. કહેવાય છે કે જ્યારે ભદ્રાવતી ખાંગી

શ્રુતસાગર - ૩૭

૨૫

પડી, ત્યારે આ મંદિર એક બાવાના હાથમાં આવ્યું. બાવાએ પ્રભુની મૂર્તિ ઉપાડી ભોંયરામાં રાખી દીધી. ત્યારપછી જૈનોએ સંવત્ ૧૬૨૨ માં મહાવીરસ્વામીની મૂર્તિ પધરાવીને પ્રતિષ્ઠા કરી. તે પછી તો પેલા બાવાએ પળ પાર્શ્વનાથની મૂર્તિ જૈનોને પાછી સોંપી. આ પાર્શ્વનાથની મૂર્તિ હાલ મંદિરની પાછળ એક દેવકુલિકામાં મોજૂદ છે.

કહેવાય છે કે, બીજી વાર પળ એવો પ્રસંગ આવેલો, કે મંદિરનો કબજો ત્યાંના ઠાકોરના હાથમાં ગયેલો, પળ પાછલથી ઠાકોર પાસેથી જૈનોએ લઈને સંવત્ ૧૯૨૦ માં રાવશ્રી દેશલજીના પુત્ર રાવશ્રી પ્રાગમલજીના સમયમાં જીર્ણોદ્ધાર કર્યો. છેલ્લામાં છેલ્લો જીર્ણોદ્ધાર સંવત્ ૧૯૩૯ ના મહાસુદ ૧૦ ને દિવસે માંડવી નિવાસી શેઠ મોળશી તેજશીનાં પત્ની મીઠીબાઈએ કરાવ્યો હતો.

મદ્રેશ્વરના આ મંદિરની રચના ખૂબ ખુબી વાઢી છે. સમતલ જમીનથી મંદિરનો ગભારો ઘણો ડુંચો અને દૂર હોવા છતાં, લગભગ સો કે-તેથી વધારે ફૂટ દૂરથી પળ મુખ્ય મૂર્તિના દર્શન થઈ શકે છે. ૪૫૦x૩૦૦ ફૂટના ચોગાનમાં આ મંદિર આવેલું છે. મુખ્ય મંદિરની ચારે તરફ બાવન નાની નાની દેરીઓ છે. ચાર મોટા ઘુમ્મટ અને બે નાના ઘુમ્મટો છે. ઘણા મોટા એવા બસો અદાર થામલા છે. મંદિરની ચારે તરફ અને કમ્પાઝંડથી બહાર પળ માંડવી, ભૂજ અને બીજાં ગામો તરફથી બનેલી અનેક ધર્મશાલાઓ છે. એક મોટો ઉપાશ્રય છે. વચમાં વિશાલ સુંદર ચોક છે.

દર વર્ષે ફાગળ સુદ ત્રીજ, ચોથ, પાંચમનો મેલો ભરાય છે. પાંચમે ધૂમધામ પૂર્વક ધ્વજા ચઢાવવામાં આવે છે. મેલામાં સમય પ્રમાણે હજારો માણસો આવે છે.

આ મંદિરનો વહીવટ 'વર્ધમાન કલ્યાણજી' એ નામની પેઢી દ્વારા ચાલે છે. ભૂજ, માંડવી અને કચ્છના બીજાં ગામોના આગેવાન ગૃહસ્થો આ પેઢીના વહીવટદારો છે. કમીટીના પ્રમુખ ભૂજના નગરશેઠ સાકરચંદ પાનાચંદ છે.

પાટણના રહીશ અને મુંબઈના મહાન વેપારી ધર્મપ્રેમી શેઠ નગીનદાસ કરમચંદ, સંવત ૧૯૮૩ માં કચ્છની યાત્રાએ હજારો માણસોની મેદનીવાલો સંઘ લાવેલા અને આ તીર્થની યાત્રા કરેલી, ત્યારથી આ તીર્થની પ્રસિદ્ધિ વધારે થઈ છે. ખરેખર, તીર્થ ભવ્ય અને દર્શનીય છે.

મદ્રાવતી ભાંગી, પળ મદ્રાવતીનાં અવશેષો અને મદ્રાવતીનું આ ભવ્ય મંદિર મદ્રાવતીની ભવ્યતાનો હજુ પળ પરિચય કરાવી રહ્યાં છે. કચ્છરાજ્ય આ સ્થાનની શોધખોળ કરાવે તો ઘણી વસ્તુઓ મલી શકે.

(જૈ. સ. પ્ર. વર્ષ ૭ અંક નં. ૧-૩માંથી સાબાર)

श्री खंभात तीर्थ : एक परिचय

कनुभाई एल. शाह

खंभातमां अनेक जिनालयो आवेलां छे. खंभात आजे पण जैन प्रवृत्तिओनुं महत्त्वनुं स्थान धरावे छे. खंभातना खारवाडामां श्री स्तंभन पार्श्वनाथ प्रभुनुं मुख्य जिनालय छे. अदभुत कलाकारीगीरीवाळा परिकरमां श्री स्तंभन पार्श्वनाथ प्रभुनी प्रतिमा बिराजित छे अने आ प्रतिमा देरासरने प्रतिभा बक्षे छे. श्यामवर्णनी, पद्मासनस्थ, पांचफणाथी अलकृत आ प्रतिमा दिव्यता अर्पे छे. आ प्रतिमाजीनी ऊंचाई ८' ईंच अने पहोळाई ६' ईंचनी छे स्तंभन प्रभु पार्श्वनाथनी प्रतिमा प्राचीन अने चमत्कारी छे.

श्री स्तंभ पार्श्वनाथ प्रभुनो ईतिहास भव्यता अने चमत्कारोथी भरेलो छे. गई चोवीसीना श्री नेमिनाथ प्रभुना शासनमां अषाढी नामना श्रावके अनागत चोवीसीना त्रेवीसमा तीर्थकर श्री पार्श्वनाथ प्रभुनी नीलम रत्ननी एक मनोहर मूर्ति प्रतिष्ठित करी अने वर्षो सुधी तेनी सेवापूजा करी. त्यारबाद वरुणदेवे आ प्रतिमाजीनी पूजा करी. समयांतरे आ प्रतिमाजी नागराजनी पासे आवी अने पाताळलोकमां लई जईने अन्य देवोनी साथे पूजन-अर्चन करवा लाग्यो.

वर्तमान चोवीसीना वीशमां तीर्थकर श्री मुनिसुव्रतस्वामिना शासनमां रामचंद्रजी रावण पासेथी सीताजीने पाछा मेळववा विशाळ सेना साथे समुद्र किनारे पडाव नाखीने रह्या हता. श्री रामचंद्रजीने समुद्र ओळंगवानी चिंता हती ते समये राम-लक्ष्मणे नजीकना विस्तारमां एक भव्य जिनालय जोयुं. जिनालयमां श्री पार्श्वनाथ प्रभुनी अलौकिक प्रतिमा जोइने राम-लक्ष्मण आनंद पाम्या. बंत्रेए सेवा-पूजा अने प्रभुनी भक्ति करी. त्यां नागराज प्रत्यक्ष थया. नागराजे प्रभावकारी प्रतिमाजीनो भव्य इतिहास कह्यो. राम-लक्ष्मण बंत्रेए पुनः श्री पार्श्वनाथप्रभुनी अनेरा भावथी वंदना करी जिनालयमांथी बहार नीकळ्या त्यां ज तेमने समाचार मळ्या के समुद्र स्थंभित थइ गयो छे. परमात्मानो आवो प्रभाव जोइने राम-लक्ष्मणने खूब हर्ष थयो. ए वखते रामचंद्रजीए आ परमात्माने 'श्री स्तंभन पार्श्वनाथ' नामाभिधान आप्युं.

समयना वहेणनी साथे नवमा वासुदेव श्री कृष्ण महाराजा समुद्र किनारे छावणी नाखीने केटलाक दिवसथी रह्या हता. त्यां तेमणे जिनालयमां नीलमरत्ननी एक जिनप्रतिमाजी जोइ. ए समये नागकुमारो प्रभु समक्ष भक्ति नृत्य करता हता. नागकुमारोए श्रीकृष्णने जोया अने तेमणे श्रीकृष्णने प्रतिमाजीनो भव्य इतिहास कही संभळाव्यो. श्रीकृष्ण भगवाननी आग्रहभरी विनंतीथी आ प्रतिमा द्वारका लइ

श्रुतसागर - ३७

२७

जवानी नागकुमारोए मंजूरी आपी. द्वारिकामां आ प्रतिमाजीने सुवर्ण अने रत्नोथी जडित जिनालयमां प्रतिष्ठित करवामां आवी. वरसोना वीतवा साथे द्वारिका नगरी एक दिवस कुदरतना काळनो भोग बनी. त्यारे अधिष्ठायक देवनी सूचनाथी एक सुश्रावके आ प्रतिमाजीने समुद्रमां पधरावी. सागरनी अंदर तक्षक नामना नागेन्द्रदेवे आ प्रतिमाजीनी एंशी हजार वर्ष सुधी पूजा-भक्ति करी. त्यारबाद वरुणदेवे चार हजार वर्ष सुधी सेवा-पूज-भक्ति करी.

एक दिवस कांतिपुरना सार्थवाह धनश्रेष्ठि वेपारार्थे वहाणो लइने परदेश गया हता. आगळ जतां मधदरिये तेमनां वहाणो थंभी गयां. धनश्रेष्ठिना अथाग प्रयत्नो छतां कोइ प्रयत्नो कारगत न नीवडतां छेवटे निराश थयेला धनश्रेष्ठिए आत्मविलोपन करवानो मार्ग विचार्यो. त्यारे आकाशवाणी द्वारा धनश्रेष्ठिने जाणवा मळ्युं के समुद्रना पेटाळमां श्री पार्श्वनाथ प्रभुनी एक भव्य प्रतिमाजी छे तेना प्रभावथी तारी आ आपत्ति दूर थशे. आ प्रतिमानो भव्य इतिहास पण आकाशवाणी द्वारा धनश्रेष्ठिए जाण्यो.

धनश्रेष्ठि आ दिव्यवाणीथी हर्षित थया अने दैवी सहायथी तेमणे समुद्रना पेटाळमांथी श्री पार्श्वप्रभुनी दिव्य प्रतिमाजी बहार लाव्या. प्रतिमाजी बहार आवी के वहाणो चालवा लाग्यां. धनश्रेष्ठिए अनेरा उत्सव साथे प्रतिमाजीनो भव्य नगरप्रवेश करावी एक जिनालयमां बिराजमान करावी. आ प्रतिमाजीनी साथे अन्य बे प्रतिमाजीओ प्राप्त थइ हती तेमांथी एक पार्श्वप्रभुनी प्रतिमाजी चारुप गाममां अने श्रीपत्तनमां श्री नेमिनाथ प्रभुनी प्रतिमा आजे पण बिराजमान छे.

कांतिपुरना लोकोए २००० वर्ष सुधी आ प्रतिमाजीने हृदयना खरा भावथी पूजा करी. विक्रमना पहेला सैकामां श्रीपादलिप्तसूरि महाराजाना शिष्य बनेला नागार्जुन नामना योगीए आ प्रतिमाजीनुं हरण करीने कोटिवंध नामना रसनी सिद्धि आ प्रतिमाजीना प्रभावथी प्राप्त करी. कार्यसिद्धि बाद आ प्रतिमाजी सेढी नदीना किनारे खाखरना वृक्ष नीचे भूमिमां भंडारी दीधी. त्यां पण देवो द्वारा आ प्रतिमाजीनी पूजा-भक्ति थती रही.

आचार्य भगवंतश्री जिनेश्वरसूरीश्वरजी महाराजाना शिष्यरत्न श्री अभयदेव मुनि मात्र १६ वर्षनी कुमारवये सूरीपदे प्रतिष्ठित थयेला कर्मना प्रभावे आ सूरिदेव कुष्ठरोगना भोग बन्या हता आ व्याधि धर्मनिदानुं कारण बनतां सूरिदेव भारे दुःखी थया. त्यारे शासनदेवीए सूरिदेवने प्रत्यक्ष दर्शन आप्यां अने जणायुं के शेढी नदीना किनारे खाखराना वृक्ष नीचेनी भूमिमां श्री पार्श्वप्रभुनी प्रतिमाजी छे. शासनदेवीए प्रतिमाजीनो इतिहास जणाव्यो अने नवअंगोनी टीका रचवा पण विनती करी.

૨૮

ફરવરી - ૨૦૧૪

શાસનદેવીના કથન મુજબ શ્રી અભયદેવસૂરીશ્વરજી સંઘ સહિત સેઢી નદીના કિનારે આવ્યા. ત્યાં સૂરીદેવે ૩૨ શ્લોક પ્રમાણ જયતિહુણ સ્તોત્રની રચના કરી. આ સ્તોત્રની રચના થતાંજ શ્રી સ્થંભન પાર્શ્વનાથની દિવ્ય અને અલૌકિક પ્રતિમાજી પ્રગટ થયાં. આ પ્રતિમાજીના સ્નાત્રજલ્થી સૂરીદેવનો કુષ્ઠરોગ તુરતજ નષ્ટ થયો. ધરણેન્દ્રદેવના સૂચનથી સૂરીદેવે સ્તોત્રની છેલ્લી બે ગાથા ગોપવી દીધી.

શ્રી સંઘે સેઢી નદીના કિનારે સ્થંભનપુરમાં જિનાલય બંધાવીને શ્રી અભયદેવસૂરી મહારાજાના વરદ હસ્તે શ્રી સ્થંભન પાર્શ્વનાથ પ્રભુની જિનાલયમાં પ્રતિષ્ઠા કરાવી. આ સ્થાન મહાન તીર્થરૂપે પ્રસિદ્ધ થયું ત્યારબાદ સૂરિજીએ નવે અંગોની ટીકા રચી. આ અંગો ઉપર પૂર્વે શ્રી શીલંકાચાર્યે પળ ટીકા રચી હતી. આ ઘટના ૧૧મા સૈકામાં બની હતી. અર્થાત્ આ તીર્થની સ્થાપના અભયદેવસૂરિજી મ.સાહેબના સમયથી થઈ છે.

વિક્રમસંવત ૧૩૬૮માં ચમત્કારિક અને દિવ્ય એવી શ્રી સ્થંભન પાર્શ્વપ્રભુની પ્રતિમાજીને ત્યાંથી સ્થંભન તીર્થમાં લાવવામાં આવી. ખંભાતનો સંઘ આ પ્રતિમાજીની હૈયાના ભાવથી સેવા-પૂજા-ભક્તિ કરવા લાગ્યો. શાસન સમ્રાટ આચાર્ય ભગવંત વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજાના વરદ હસ્તે વિ.સં.૧૯૫૫માં આ પ્રતિમાજીને પુનઃપ્રતિષ્ઠિત કરવામાં આવી. આચાર્ય ભગવંત શ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજીના ઉપદેશથી આ જિનાલયનો જિર્ણોદ્ધાર થયો. આજે પળ ખંભાતના ખારવાડમાં આ ભવ્ય તારકતીર્થ વિદ્યમાન છે ત્રણ શિખરથી યુક્ત આ ભવ્ય જિનપ્રાસાદ દેવવિમાન સદૃશ શોભી રહ્યો છે.

શ્રી જિનપ્રભસૂરિએ આ પ્રભુજીને ભવ્યભયહર પાર્શ્વનાથના નામથી ઓઠ્ઠાવ્યા છે. ભવ્ય અને મનોહર અનેક જિનપ્રસાદો ખંભાતમાં શોભી રહ્યા છે જૈન પરંપરા અને પ્રણાલિકાઓનો પરિચય કરાવતાં અનેક જૈન સંસ્થાનો આજ પળ ખંભાતમાં વિદ્યમાન છે. અનેક ખંભાત સૂરિ-પુંગવોના પાવન પગલાંથી ખંભાત પુનિત બનેલું છે. જૈન સંસ્કૃતિના અપૂર્વ વૈભવને ખંભાતે માણ્યો છે અને જોયો છે. ખંભાત અનેક મહાન ગ્રંથોની સર્જનભૂમિ છે. અનેક ઉદાર શ્રેષ્ઠીઓએ આ નગરનું ગૌરવ વધાર્યું છે. મોજનશાળા, આર્યબિલશાળા, ધર્મશાળા આદિની સુંદર સગવડ છે.

શ્રી પાર્શ્વનાથ કલ્પમાં શ્રી સ્તંભન પાર્શ્વનાથ પ્રભુજીના પ્રબલ પ્રભાવને જણાવ્યું છે : અનેક તારક તીર્થોની યાત્રાનો લાભ શ્રી સ્તંભન પાર્શ્વનાથ પ્રભુની પ્રતિમાના દર્શનથી થાય છે. આ પરમાત્માને પ્રણામ કરવા માત્રની ભાવનાથી માસસ્વમળનું ફલ મળે છે. દરિદ્ર પુરુષ અઢલક સંપત્તિનો માલિક બને છે. અને દુર્ભાગ્ય પુણ્યનું ભાગ્ય ઝીલી ઉઠે છે इत्यादि.

શ્રુતસેવાનો સોનેરી અવસર જીવન નિર્માણ અને જીવન નિર્વાહ શ્રુતસેવાના આલંબને

- શું તમારે શ્રુતસેવાના અને શ્રુતરક્ષાના યજ્ઞમાં જોડાવું છે.?
- જીવનના નિર્વાહની સાથે સાથે જિનશાસનની બેજોડ સેવામાં તમારે તમારી ભાગીદારી નોંધાવવી છે.?
- શું તમારે શ્રુતસાહિત્યની વ્યાપકદૃષ્ટિએ અને વિશિષ્ટફલદાયી એવા શ્રુતના કાર્યો કરવા છે?
- આવતા એકહજાર વર્ષ સુધી તમારા કરેલા કાર્યોની ગણના થાય એવા કાર્યો તમારે આજે કરવા છે?

કલિકાલના વિષમકાલમાં ભવ્યજીવો માટે આલંબન ગણી શકાય એવા તત્ત્વો છે **જિનબિંબ** અને **જિનાગમ**. અજ્ઞાનનો અંધકાર ડાલેલો હોય તો જ્ઞાન ખૂબ જ આવશ્યક અને જરૂરી છે. એટલે આવતા બસો કે પાંચસો વર્ષો સુધી જિનશાસનની સારામાં સારી રીતે સેવા આજે આપણે કરી શકતા હોઈએ તો એ માધ્યમ શ્રુતનું છે, જ્ઞાનનું છે, જિનાગમનું છે. એ સિવાય કોઈ એવો પ્રબલ આધાર નથી કે જિનશાસનની મહત્તી સેવા કરી શકાય.

આજે જૈન પ્રાચ્યવિદ્યાના ક્ષેત્રોને ફરીથી ધમધમતા કરવાની જરૂર છે. અને એ માટે અમારે તમારી આ સેવાકાર્યમાં જરૂર છે. આ જ નિષ્ઠા અને વિચારના બલે રાષ્ટ્રસંત પ. પૂ. આચાર્ય ભગવંત શ્રી પદ્મસાગરસૂરીશ્વરજી મ. સા. અથાગ પ્રયત્ન કરીને પૂ. આચાર્ય શ્રી કૈલાસસાગરસૂરીશ્વરજી મ. સા. ના વિચાર અને સ્વપ્નને શ્રી મહાવીર જૈન આરાધના કેન્દ્રની ભૂમિ ઉપર સાકાર કર્યું છે.

ભારતભરમાં વિહારચર્યા દરમ્યાન શ્રી સંઘમાં અને અન્ય ઠેકાણે ઉપેક્ષિત અને અસુરક્ષિત આપણી શ્રુતધરોહર અને સંસ્કૃતિના વૈભવને પૂજ્ય ગુરુભગવંત શ્રી પદ્મસાગરસૂરીશ્વરજી મ. સા. આચાર્ય શ્રી કૈલાસસાગરસૂરિ જ્ઞાનમંદિરમાં સંકલિત અને સુરક્ષિત કર્યો છે. પૂજ્ય ગુરુભગવંતશ્રીના આશીર્વાદથી આચાર્ય શ્રી કૈલાસસાગરસૂરિ જ્ઞાનમંદિરમાં ૨,૦૦,૦૦૦ જેટલી હસ્તપ્રતો અને ૧,૭૫,૦૦૦ જેટલા મુદ્રિત પુસ્તકોનો સુંદર રીતે સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે. આ સંગ્રહને સાચવવા માટે અને એને વધુને વધુ શ્રીસંઘોપયોગી બનાવવા માટે, જૈન હિતના અને જન હિતના શ્રેયાર્થે અહીં વિવિધ પ્રકારના શ્રુત સંબંધી કાર્યો કરવામાં આવી રહ્યા છે. એવું આ જ્ઞાનમંદિર શ્રુતસેવાનું અતિપરિચિત અને ય્હ્યાત ક્ષેત્ર છે. અહીંની દરેક વ્યવસ્થા અને નિર્માણના શ્રી સંઘે પેટ ભરીને ગુણ ગાયા છે. આવા વિશિષ્ટ કાર્યોમાં આપશ્રીની આવડત, આપશ્રીનું

૩૦

ફરવરી - ૨૦૧૪

જ્ઞાન, આપશ્રીના મૂલ્યવાન સમયની અમારે જરૂર છે. અને આવા શ્રુતક્ષેત્રમાં જોડાવા માટે આપશ્રીને અમારું હાર્દિક આમંત્રણ છે.

જ્ઞાનમંદિરનું ધ્યેય અને આગામી આયોજનો :-

જૈનવિદ્યા અને જૈનસિદ્ધાંતો અને પરંપરાનું અવગાહન અને અભ્યાસ કરનારા પૂ. સાધુ-સાધ્વીજી ભગવંતો, વિદ્વાનો, સંપાદકો, સંશોધકો વિગેરેને એમના યોગ્ય વિષયનું સાહિત્ય પૂરું પાડવું. અને એમને જ્યાં પળ અભ્યાસ સંબંધી પુસ્તકો માહિતી વિગેરેની આવશ્યકતા હોય એ એમને બનતી ત્વરાએ પહોંચાડવા. પ્રાચ્યવિદ્યાની સાથે જેના તાળાવાળા જોડાયેલા છે એવા ધર્મ-દર્શન અને સિદ્ધાંત જેવા વિશિષ્ટ વિષયો અને એની આગવી ઓલખ જેવી ગણાતી શ્રુત સમૃદ્ધિને સંકલિત, સુરક્ષિત અને સંપાદિત કરવી. જેથી આવતીકાલની સવાર ક્યારેય જ્ઞાંઝી ન પડી શકે. અને વધુને વધુ લોકો શ્રુતનો સ્વાદ માણી શકે.

જ્ઞાનમંદિર વર્તમાન કાર્ય આયોજન :-

જ્ઞાનમંદિરમાં પુરાતનકાલીન ૨૦૦૦૦૦(બે લાખ) જેટલી હસ્તપ્રતોનો સંગ્રહ છે, તો સાથે સાથે મુદ્રિત પુસ્તકોનો ૧૫૦૦૦૦ (દોઢ લાખ) જેટલો વિશાળ સંગ્રહ છે. આ સંગ્રહને સાચવવા માટે એક વિશિષ્ટ કાર્ય પદ્ધતિ વિકસાવેલી છે.

હાલ હસ્તપ્રત ગ્રંથોનું સૂચીકરણનું કાર્ય ચાલી રહ્યું છે. તેવી જ રીતે મુદ્રિત ગ્રંથોમાં પ્રાપ્ય થતી કેટલીક વિશિષ્ટ માહિતીના સૂચીકરણનું કાર્ય પણ હાલમાં ચાલી રહ્યું છે.

સંસ્થામાં કાર્ય કરતાથી થતા લાભો :-

- તમારા કાર્યની સાથે તમારી યોગ્યતાનુસાર વિશિષ્ટ આર્થિકલાભ
- તમારા કાર્યો થકી ઉચ્ચ કક્ષાના વિદ્વાનો સાથે પરિચય કેલ્લી શકાય એવી એક સુંદરતમ વ્યવસ્થા
- તમારા જ્ઞાનમાં અભિવૃદ્ધિ
- પ્રદુષણ રહિત પ્રકૃતિસભર શાંત વાતાવરણ

સંસ્થા દ્વારા પ્રાપ્ત થતા લાભો :-

- અન્ય સંસ્થાઓની અપેક્ષાએ સારું પગારઘોરણ
- મેડીક્લેઈમ સુવિધા
- પીએસએસ સુવિધા
- રહેઠાણની સુંદર વ્યવસ્થા
- સાત્ત્વિક આહારાદિની વ્યવસ્થા

कार्य अंगेनी तमारी पोतानी सक्षमता :-

- जैन पारिभाषिक अने जैन तत्त्वज्ञाननी आवश्यक जाणकारी
- संस्कृत, प्राकृत, गुजराती, हिन्दी अने अंग्रजी भाषानी विशिष्ट जाणकारी
- जैनधर्मनी साथे जैनेतर दर्शन अने जैनेतर साहित्यनी पण जाणकारी
- प्राचीन लिपि अने हस्तप्रत संबंधी प्राथमिक के एथी वधु कक्षानी जाणकारी
- कॉम्प्युटर संचालननी जाणकारी

संपर्क

श्री महावीर जैन आराधना केंद्र
आचार्य श्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
 कोबा - ३८२००७ (जि. गांधीनगर)
 ०७९ - २३२७६२५२, २३२७६२४९
Email : gyanmandir@kobatirth.in
Website : www.kobatirth.org

(अनुसंधान पृष्ठ ७उपरनुं)

- ❖ आज्जे आपणी कमनसीबी छे के लोको असत्यमां जेटलो विश्वास राखे छे तेटलो सत्यमां राखता नथी. हकीकतमां संसार निरपेक्ष छे. अपेक्षाओ तो आपणे संसार पासेथी राखीए छीए अने ते फळती नथी त्यारे मिथ्या दुःखी थइए छीए. जेम के गुमावेलुं धन के आसक्ति राखेली इमारत, आपणा मृत्यु पाछळ एक पण दुःखनुं आंसु सारवानां नथी.
- ❖ सत्य पर प्रतिष्ठित बनेल जीवन स्वयं दयाळु बनी जशे. सत्य अने प्रेम अलग नथी, बने एक ज सिक्कानी बे बाजु छे. एकने घसवाथी बीजानी किंमत शून्यवत् छे. बने साथे हशे तो तेनुं मूल्य अधिक थशे. सत्य हशे ने प्रेम नहीं होय तो जीवन भाररूप बनी जशे.
- ❖ सत्यने कोई सांप्रदायिकता नडती नथी. हिंदु, मुस्लिम, बौद्ध, पारसी, क्रिश्चियन सर्व धर्मांमां सत्यने प्रथम अने अनन्य स्थान आपेल छे. सत्य सर्वमान्य छे. सत्य ए ज भगवान छे. बाईबलमां गह्युं के सत्य परमशक्ति छे, सत्य परमात्मा छे.
- ❖ स्वानुभव द्वारा सत्य लाधे छे अने एटले ज सत्य कोई एक स्वरूपे नहीं परंतु भिन्न स्वरूपे प्रगटे छे.
- ❖ मानवीना मनमांथी ज्यां सुधी वासना नीकळे नहीं त्यां सुधी सत्य तेनामां स्थिर थतुं नथी.

आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर, कोवा संक्षिप्त कार्य अहेवाल जान्युआरी-१४

ज्ञानमंदिरना विविध विभागोना कार्योमांथी जान्युआरी-१४मां थयेलां मुख्य-मुख्य कार्योनी झलक नीचे प्रमाणे छे.

१. हस्तप्रत केटलॉग प्रकाशन कार्य अंतर्गत केटलॉग नं. १७ माटे कुल ६६० प्रतो साथे १२९४ कृतिलिंक थइ अने आ मासांत सुधीमां केटलॉग नं. १७ माटे ५५०९ लींकनुं कार्य करवामां आव्युं.
२. हस्तप्रतोना ९२४२६ पृष्ठो अने प्रीन्टेड पुस्तकोना ९६९१ मळी कुल १०२११७ पृष्ठोनुं स्केनींग कार्य करवामां आव्युं.
३. सागर समुदाय तेमज विश्व कल्याण पुनः प्रकाशन प्रोजेक्ट हेठळ कुल ५७७ पेजनी डबल एन्ट्री करवामां आवी.
४. लायब्रेरी विभागमां प्रकाशन एन्ट्री अंतर्गत कुल २४३ प्रकाशनो, ११४२ पुस्तको तथ प्रकाशनो साथे १२६१ कृति लींक करवामां आवी. आ सिवाय डेटा शुद्धिकरण कार्य हेठळ जुदी-जुदी महितीओना रेकॉर्ड्समां सुधार कार्य करवामां आव्युं.
५. २०० पीडीएफ फाईलोने लायब्रेरी प्रोग्राममां जोडवामां आवी.
६. मेगेझीन विभागमां ९९ मेगेझीनोना अंकोनी एन्ट्री करवामां आवी.
७. १३ वाचकोने ३१ ग्रंथोना २८५४ पृष्ठोनी झेरोक्ष नकल उपलब्ध कराववामां आवी. आ सिवाय वाचकोने कुल ६१३ पुस्तको आपवामा आव्यां तथा ६६४ पुस्तको जमा लेवामां आव्यां.
८. ज्ञानमंदिरमां १०१८ पुस्तको भेट स्वरूप प्राप्त थयां तथा रू. ४२४५.०० रू.ना पुस्तको खरीदवामां आव्यां.
९. वाचक सेवा अंतर्गत प. पू. साधु-साध्वीजी भगवंतो, स्कॉलरो, संस्थाओ विगेरेने उपलब्ध माहितीओना आधारे जुदी-जुदी क्वेरीओ तैयार करी आपवामां आवी, जेमांथी तेओ द्वारा जरूरी पुस्तको तथा हस्तप्रतोना डेटानो तेओना कार्यमां उपयोग करवामां आव्यो.
१०. ८४८ यात्राळुओए सम्राट् संप्रति संग्रहालयनी मुलाकात लीधी.
११. श्रुतसागरनो जान्युआरी-२०१४नो अंक नं-३६ प्रसिद्ध करवामां आव्यो.



प्रत वाचनमां उपयोगी अने प्रतनी सुरक्षा माटे वपरातु कलात्मक पुंठुं



BOOK-POST/ PRINTED MATTER

प्रकाशक

आचार्य श्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर

श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र कोबा, गांधीनगर ३८२००७

फोन नं. (०७९) २३२७६२०४, २०५, २५२, फेक्स (०७९) २३२७६२४९

Website : www.kobatirth.org

email : gyanmandir@kobatirth.org



To,

BOOK-POST / PRINTED MATTER